

V s e b e d ď e n a f

Prothfa sa Sserbow na lěto 1870.

S n a k l a d o m Maczizy Sserbskeje.

W komissiji kniharnje Smolerja a Pjeha.

W tutym 1870. lęcze po Chrystuszu, kotreż 365 dnjów w opischi, liczi 30:

wot stworzenia swęta	5819,	wot założenia budyskiego tachantstwa	650,
wot wustajenia julianskeje protysi	1915,	wot spoczątka reformazije	353,
wot czerpjenja a horjestacza Chrystusowego	1837,	wot naroda kraja Iana	69,
wot spoczątka kscheszijanstwa we Sserbach	850,	wot założenia macijszych herbek	22.

Zyrfwinski lętne snamjenja.

W porjedzenej Reho-
rjowej protysi

IX	flota liczba	IX
XXVIII	epacty	IX
III	wobvod flonzo	III
XIII	romske dantske cziszczo	XIII
B	piśmif njedzelski	D
17. haperl.	jutrownicačka	12. haperl.
24. njedzelse po býj. trojiski do 1. adv. 24.		

Sacznicze flonzo a měšaczka.

W I. 1870 ho flonzo tróz a měšaczek dwai
króz saczmitaj. Pola naši po posłenje sacznicze flon-
co a druhé sacznicze měšaczka widżene. Prénje sacz-
nicze flonzo smieje ho: 31. januara a budże jenož
widżene w pokonskich morjach; druhe 28. junija we
wulkim morju, w Australiskej a Nowym Seelandze wi-
dżene; tsecze 28. julija w polnóżnej Afiskej a Ameriky
k widżenju. Schtworte sacznicze flonzo stanje ho
22. decembra a budże pola naši wot pschipołnju 12 hodž.
hacż do 2 hodž. 47 min. widżene. — Prénje sacznicze
měšaczka smieje ho 17. januara, nieje pał pola naši k
widżenju; druhé pał w nožy wot 12. do 13. julija
wjeczor 9 hodž. 34 min. ho sapocžuje a hacż do 1 hodž.
14 min. traże. To samo je totalne sacznicze a budże
pola naši widżene.

W I. 1870 knjezi flonzo (○).

Stoletna protyska praji, so hu te lęta, w kotrychž
flonzo knjezi, jara žuchę a so manu w nich mało mo-
kroty a grenju čzoplotu.

Nalesto je pschi sapocžatu, wošebe w haperleji,
khetro mokre; meja pał je rjana a žucha a ma pschi
konzi hacż do junija býlne mrósh a miersnjenje.

W lęcze smiejemu wulku žuchotu; wo dujo budże
jara horzo, w nožy pał jara syma.

Nashyna budże rjana a žucha a w symje nje-
budże wiele žněha, tola pał syma hacż do mérza traże.

Naletny býw dyrbi ho žuchoty dla sahe wobsta-
racz. Wot jeczminjenja a wosha njebudże wiele kop,
tolu budżetaj rjana w fornach. Zahly sahe wožyte
moža ho radzicż. Čena, žvina, kala a runkliż budże
mało. Kož a pscheriza budżetej rjanej w fornach, niz
pał po kopach. — Nashynu ho se býwom jara khwa-
tacż njeatreba, dokelż semja sahe njeamiersnje.

Kruschowjow budże wjazy hacż jabłkow, pał wiele
wischinjow, flonkow a woszechow; też może wino ho radzicż.

Na zykle lęto najbóle žuschaty ranischi a njeplodny
polnóżny wetr duje a ujewiedra ſ kroupami hroża pól-
nym plobam se schkoduczinjenjom. Wiele rybow njebudże.

W symje njech ho býzdy psched nashymjenjom na
kedybu bierje, hewak na stanu straschnie khoroscze.

Schthyri lętne čzačy.

Sapocžatki nalečja: 20. mérza wjeczor 8 hodž. 12 min.	
= lęčja: 21. junija popoldniu 5 hodž. 40 min.	
= našymy: 23. septembra rano 6 hodž. 58 min.	
= symy: 22. dezembra rano 1 hodž. 7 min.	

Schthyri kwatembr.

W porjedzenej Rehorjowej a w starej julianskej protysi.	
9. mérza.	{ Reminiscere
8. junija.	{ býj. trojiski
21. septembra	{ Učija
14. dezembra	{ Lujije

Jutrowna tabella.

1871: 9. haperleje.	1876: 16. haperleje (psch. I.)
1872: 31. mérza (psch. I.)	1877: 1. haperleje.
1873: 13. haperleje.	1878: 21. haperleje.
1874: 5. haperleje.	1879: 13. haperleje.
1875: 28. mérza.	1880: 28. mérza (psch. I.)

Njebjeske snamjenja.

 boran,	 law,	 tselnik,
 był,	 knjezna,	 losorók,
 dwójnikaj,	 waha,	 wódny muž,
 rat,	 schkorpcion,	 rybje.

Abbreviatury abo pschifrótschenja łłowow.

○ flonzo,	slh. p. slhadzenje popołnju.
▷ měšaczek,	slh. d. slhadzenje dopołnja.
◐ Połny měšaczek,	slh. p. khowanje popołnju.
◑ Pożleni běrtlik,	slh. d. khowanje dopołnja.
● Młody měšaczek,	hod. hodzina.
◎ Prěni běrtlik,	min. minuta.
	* skótne wiki.

1870. Januar,

wulki róžk,

ma 31 dnjow.

Međatčkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protýka.

Hermanki
/ a
skótne wili.

Thdženje a dny.	Porjedzena protýka evangelska.	Porjedzena protýka katholska.	Stara julianska December.	○ sthad. h. m.	◊ show. h. m.	◆ Mjedje mamjenja sth. fh. h. m.	□ fh. fh. h. m.
Text dop.: Romsl. 8, 24—28; pop.: Luf. 12, 15—19.							
1 ſobot.	Nowe lěto	Nowe lěto	20 Ignaca	8 6 4 2	8 6 4 2	8 6 4 2	7 21
1. thdžen.	Text dop.: Tit. 3, 4—7; pop.: Luf. 2, 33—40.						
2 njeđ.	njeđ. p. n.	njeđ. p. n. l.	21 4.adventa	8 6 4 3	8 6 4 3	8 6 4 3	fh. p.
3 pondž.	Kaschpra	Anthera	22 Anastasije	8 6 4 4	8 6 4 4	8 6 4 4	5 44
4 wt.	Balzarja	Benedikth	23 Dagoberta	8 5 4 5	8 5 4 5	8 5 4 5	6 51
5 frjeda	Simeona	Telesfora	24 Had. a Jěf.	8 5 4 7	8 5 4 7	8 5 4 7	7 59
6 ſchtw.	Tsjoch kralow	Swj. 3 kral.	25 Boži dzeň	8 4 4 8	8 4 4 8	8 4 4 8	9 7
7 pjatř.	Juliany	Luciana	26 Boži mać.	8 4 4 10	8 4 4 10	8 4 4 10	10 13
8 ſobot.	Erharda	Severina	27 Šćepana	8 3 4 11	8 3 4 11	8 3 4 11	11 18
2. thdžen.	Text dop.: Galat. 3, 23—39; pop.: Luf. 2, 41—52.						
9 njeđ.	1.n.p.3 f.	1. n. p. 3 kral.	28 n. p. hodž.	8 3 4 12	8 3 4 12	8 3 4 12	fh. d.
10 pondž.	Ejeſćim.	Agathona	29 Njew. dž.	8 2 4 14	8 2 4 14	8 2 4 14	0 21
11 wt.	Alojſije	Hygina	30 Anisije	8 2 4 15	8 2 4 15	8 2 4 15	1 26
12 frjeda	Reinholda	Arkadija	31 Sylvester	8 1 4 17	8 1 4 17	8 1 4 17	2 32
13 ſchtw.	Hilarija	Biventija	1 januara	8 1 4 18	8 1 4 18	8 1 4 18	3 39
14 pjatř.	Felixa	Hilarija	2 Melanije	8 0 4 19	8 0 4 19	8 0 4 19	4 45
15 ſobot.	Bohuwera	Pawoła	3 70 jap.	8 0 4 20	8 0 4 20	8 0 4 20	5 51
3. thdžen.	Text dop.: Romsl. 12, 1—6; pop.: Jan 2, 1—11.						
16 njeđ.	2.n.p.3 f.	2. n. p. 3 kral.	4 n. p. n.l.	7 59 4 21	7 59 4 21	7 59 4 21	6 51
17 pondž.	Antonija	Antonija	5 Malachija	7 58 4 24	7 58 4 24	7 58 4 24	fh. p.
18 wt.	Felicity	Petr ſtol.	6 Třoch kral.	7 57 4 25	7 57 4 25	7 57 4 25	5 34
19 frjeda	Prifti	Kanuta	7 Jan křečen.	7 56 4 26	7 56 4 26	7 56 4 26	6 51
20 ſchtw.	Fab. ſebast.	Fabiana a B.	8 Jurija kr.	7 55 4 28	7 55 4 28	7 55 4 28	8 10
21 pjatř.	Hauže	Hauže	9 Polimutha	7 54 4 29	7 54 4 29	7 54 4 29	9 31
22 ſobot.	Vincenca	Vincencija	10 Theodos.	7 53 4 30	7 53 4 30	7 53 4 30	10 50
4. thdžen.	Text dop.: Romsl. 12, 14—31; pop.: Matth. 8, 5—13.						
23 njeđ.	3.n.p.3 f.	3. n. p. 3 kral.	11 1.n.p.3 kral.	7 52 4 32	7 52 4 32	7 52 4 32	fh. d.
24 pondž.	Timothaja	Timothaja	12 Tatiana	7 51 4 33	7 51 4 33	7 51 4 33	0 8
25 wt.	Pawoła wobr.	Pawoł. wobr.	13 Hermyla	7 49 4 35	7 49 4 35	7 49 4 35	1 27
26 frjeda	Polykarpa	Polykarpa	14 Cacheja	7 48 4 37	7 48 4 37	7 48 4 37	2 45
27 ſchtw.	J. Khrystof.	Vitaliana	15 Paw. th.	7 47 4 39	7 47 4 39	7 47 4 39	3 59
28 pjatř.	Karoliniy	Juliana	16 Marcella	7 46 4 40	7 46 4 40	7 46 4 40	5 9
29 ſobot.	Theobalda	Otilije	17 Antonia	7 44 4 42	7 44 4 42	7 44 4 42	6 10
5. thdžen.	Text dop.: Romsl. 13, 8—10; pop.: Matth. 28, 23—27.						
30 njeđ.	4.n.p.3 f.	4. n. p. 3 kral.	18 2.n.p.3 kr.	7 43 4 43	7 43 4 43	7 43 4 43	7 2
31 pondž.	Birgilija	Pétra z Nolsy	19 Makarija	7 41 4 46	7 41 4 46	7 41 4 46	fh. p.

■ Mlody
měs. 2. jan.
rano O hodž.
55 min. počaže
na mjerušenje
a wětr.

■ Preñi
běrl. 9. jan.
vjecž. 9. hodž.
51 minut. ma
symne wjedro.

■ Polný
měs. 17. jan.
pop. 3 hodž.
34 min. može
kněh a wětr
přinijescž.

■ Požleni
běrl. 24. dez.
dop. 11 hodž.
12 min. přin
mjeſečne mjer
ušenje.

■ Mlody
měs. 31. jan.
pop. 4 hodžin.
30 min. počaže
na kněh a
deſchęz.

■ Stoletna
protýka.

Januar ſo
ſe hymnym
wjedrom a ſ
mjerušenjem
sapocznje; 16.
hacž do 19.
jarušyna; 20.
do 26. dže kněh;
wot 17. do kon
za pondže kněh
a deſchęz.

Wopomnjenja
hodne dny.
1. nowe lěto.
2. Landtag.
6. Tsjoch kral.
20. Fabiana a
Sebastiona.
25. Pawoła
wobroženje
abo ptaczi
kwás.

1870. Februar,

mały róž,

ma 28 dnjów.

Tydżenje a dny	Porjedzena protyka evangelska.	Porjedzena protyka katholska.	Stara jullanska Januar.	○ sthad. h. m.	□ sth. sh. h. m.	△ sth. sh. h. m.
1 wut.	Brigitthy	Ignaca	20 Euthymija	7 42	4 47	5 42
2 śrjeda	Marije wucz.	Śwęcz Mar.	21 Triodiona	7 40	4 49	6 50
3 schtw.	Blažija	Blažija	22 Timotheja	7 38	4 51	7 57
4 pjatki	Veroniki	Handrija bisk.	23 Klemencia	7 37	4 52	9 3
5 szobot.	Agathy	Agathy	24 Xenije	7 35	4 54	10 8

6. tydżen. Text dop.: Eph. 1, 3—6; pop.: Matth. 9, 45—38.

6 njeđż.	5. n. p. 3 kral.	5. n. p. 3 kral.	25 3.n.p.3 kr.	7 33	4 56	11 12
7 pónđ.	Richarda	Romualda	26 Xenofona	7 31	4 58	th. d.
8 wut.	Honor.	Jana z Mathy	27 Jana Khr.	7 30	5 0	0 16
9 śrjeda	Apollen.	Apollonije	28 Eufr. S.	7 29	5 2	1 21
10 schtw.	Scholastiki	Scholastiki	29 Ignaca	7 27	5 4	2 28
11 pjatki	Eufrosinij	Jana Chrys.	30 Kreofanta	7 25	5 6	3 33
12 szobot.	Jordana	Eulalije	31 Cyriaka	7 23	5 8	4 36

7. tydżen. Text dop.: 1. Kor. 9, 24—27; pop.: Matth. 29, 1—16.

13 njeđż.	Septuagesim.	Septuagesim.	1 feb. 4.n.3k.	7 21	5 9	5 33
14 pónđ.	Balentina	Balentina	2 Mar. w.	7 19	5 11	6 22
15 wut.	Faustina	Bruna	3 Blažija	7 17	5 12	7 3
16 śrjeda	Oñesima	Juliany	4 Isidora	7 15	5 14	sth. p.
17 schtw.	Konstançije	Konstancije	5 Agathy	7 13	5 16	7 9
18 pjatki	Konkordije	Simeona	6 Dorotheje	7 11	5 18	8 32
19 szobot.	Susannij	Mansueta	7 Parthena	7 9	5 20	9 54

8. tydżen. Text dop.: 2. Kor. 11, 21—31; pop.: Łuf. 8, 4—15.

20 njeđż.	Sexagesima	Sexagesima	8 Septuag.	7 7	5 22	10 16
21 pónđ.	Eleonory	Adelheidy	9 Nikefora	7 6	5 23	sth. d.
22 wut.	Petr stol.	Petr stol.	10 Charalam.	7 4	5 25	0 35
23 śrjeda	Lazara	Pétra Dam.	11 Eufrosiny	7 2	5 27	1 51
24 schtw.	Matihijsa	Mathijsa	12 Meletija	7 0	5 29	3 2
25 pjatki	Viktornina	Viktornina	13 Eulalije	6 57	5 30	4 5
26 szobot.	Nestorijsa	Nestora	14 Auxencija	6 55	5 32	4 58

9. tydżen. Text dop.: 1. Kor. 13; pop.: Łuf. 18, 31—43.

27 njeđż.	Estimiji	Quinquages.	15 Mjasopost.	6 53	5 34	5 43
28 pónđ.	Makarija	Makarija	16 Pamfile	6 51	5 36	6 18

Měsiačkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stołetna
protynka.

Germanki
a
skórne wifki

1. Rinsbórt.*
2. Nadeberg.*
7. Schorjelz.*
9. Barow.*
14. Eutow.*
15. Eutow.
21. Gaßn.*
Pschibus.*
24. Jasenja.*
25. Kalawa.*
28. Nowosolz.
Bistopizy.
Kalawa.
Wołerezy.*
Wostrowz.*
Brody.*
Zahajn.*
- Wopomnjenja
hodne dny:

1. Králowe
dawki.
2. Śwęcz
Marije
24. Matthia-
sa.

Stołetna
protynka.

Februar ho-
sapocjanje spo-
mróczennym
njebjom a s
deschcziom; 9.

do 10. rjane
wjedro; 11. do
14. dze źněh;
15. do 18. jara
wulke ſyma;
19. do kónza
teho měbzaza
deschcziotje
wjedro.

Hdyž pschi
spocjattu je-
bruara ſajazy
wjekole ſtaka-
ja, a prjedz
ſchlowronczi
rjenje ſpewa-
ja, dha pschi
ſonzu mjer-
ſinjenje a ſy-
ma pschinje.

1870. **Měrž.**
naletník,
ma 31 dnjów.

Měsíčkové
pschéměnjenje.
Vjedro.
Stolétna
protýka.

Hermanki
a
jkotne wisi.

Tydzenje a dny.	Poředzena protýka evangelska.	Poředzena protýka katholska.	Stara julianska Februar.	○	¶	○	¶
1 wut.	Postniży	Postničy	17 Konstanca	6 49	5 38	6 47	
2 řjeda	Popj. řjeda	Popj. řjeda	18 Orthodox.	6 47	5 40	6 48	th. p.
3 řchtw.	Kunig.	Kunigundy	19 Archippa	6 45	5 41	6 50	
4 pjatk.	Hadriana	Kazimira	20 Lea Kat.	6 43	5 42	7 55	
5 ſobot.	Vjedricha	Vjedricha	21 Timotheja	6 41	5 44	9 0	

10. tydzen. Text dop.: 2. Kor. 6, 1—10; pop.: Jan 15, 12—26.

6 njež.	Invocavit	1. njež. poſta	22 Syropósta	6 39	5 46	10 6	
7 pónđ.	Perpetuū	Domaſcha Al.	23 Klemenca	6 36	5 47	11 11	
8 wut.	Filemona	Filemona	24 Polykarpa	6 34	5 49	th. d.	
9 řjeda	Kwatemala	Suhe dny	25 Pow. srda	6 32	5 51	0 15	
10 řchtw.	Alexand.	Anastasije	26 Tarasija	6 30	5 53	1 19	
11 pjatk.	Rosiny	Eulogija	27 Porfyra	6 27	5 54	2 22	
12 ſobot.	Rehorja	Rehorja wulf.	28 Prokopa	6 25	5 56	3 19	

11. tydzen. Text dop.: Hebr. 12, 1—6; pop.: Mřath. 15, 21—28.

13 njež.	Reminiscere	2. njež. poſta	1 měrš. Guad.	6 23	5 58	4 12	
14 pónđ.	Abigale	Mathildy	2 Theodata	6 21	6 0	5 45	
15 wut.	Khristofa	Longina	3 Eudokija	6 18	6 1	5 52	
16 řjeda	Henrietty	Heriberta	4 Kwatemb.	6 16	6 3	6 5	
17 řchtw.	Herty	Patricija	5 Konona	6 14	6 5	th. p.	
18 pjatk.	Pokutnyj pjatk.	Cyrilla	6 42 martr.	6 11	6 7	7 27	
19 ſobot.	Josefa	Jozefa	7 Basilija	6 9	6 8	8 53	

12. tydzen. Text dop.: 1. Pětr. 2, 21—25; pop.: Luk. 20, 9—20.

20 njež.	Oculi	3. njež. poſta	8 2.n. poſta	6 7	6 10	10 17	
21 pónđ.	Benedikta	Benedikta	9 40 martr.	6 5	6 12	11 38	
22 wut.	Kazimira	Oktaviana	10 Kudrata	6 2	6 14	th. d.	
23 řjeda	Eberharda	Viktoriye	11 Sofronija	6 0	6 15	0 53	
24 řchtw.	Gabriela	Simeona	12 Theofana	5 58	6 17	2 0	
25 pjatk.	Mar. pschiip.	Mar. pschiip.	13 Nicefora	5 55	6 18	2 57	
26 ſobot.	Kastula	Ludgera	14 Benedikta	5 53	6 20	3 45	

13. tydzen. Text dop.: Romſt. 5, 1—6; pop.: Jan 15, 18—25.

27 njež.	Křtare	4. njež. poſta	15 3. n. poſta	5 51	6 22	4 22	
28 pónđ.	Angeliki	Sixta III.	16 Sabina	5 48	6 23	4 53	
29 wut.	Eustachija	Eustachija	17 Alexija	5 46	6 24	5 18	
30 řjeda	Guida	Kwirina	18 Cyrilla w.	5 44	6 27	5 38	
31 řchtw.	Detlava	Walbiny,	19 Jozefa	5 41	6 28	5 58	

Měsíčkové
měř. 2. měrž.
29 minut. po-
laže na hrošne
vjedro.

Prěni
běrtl. 10.měrž.
pop. 2 hodž.
1 minut. ma-
wětr a kurja-
wu.

Počinj
měř. 17. měrž.
pop. 2. hodž.
41 min. móže
lepšše vjedro
pschinjeſz.

Vojšleni
běrtl. 23. měrž.
rano 5 hodž.
27 minut. po-
laže na čopli-
jši čas.

Stolétna
protýka.
Měrž řoſ-
pocřenje ſ hro-
šnym ſymnym
vjedrom, fo-
trez hacž do
20. traje; 22.
dc 23. jara
ſyma; 24. a

taje; wot
26. do ſonza
je deſchęj a
řlonezla ſ wě-
czenje, w nozÿ
lōd.

Wopomnjenja
hōdne dny.
1. Poſtižy.
9. Kwatemb.
18. Pokutnyj
pjatk w S.
25. Mar. pschi-
powyjedanje.
31. Kralowska
renta.

1870. April,
jutrownik,
ma 30 dnjów.

Thyđenje a dny	Vorjedzena protýka evangelska.	Vorjedzena protýka katholska.	Stara julianska Mérc.	○ stħad. h. m.	sthōw. h. m.	Miejsce śnamienja stħ. tb. h. m.	D
1 pjatk.	Theod.	Huga	20 Jana Scr.	5 39	6 30		th. p.
2 żobot.	Rosam.	Franca z P.	21 Jak. bisk.	5 37	6 32		7 56

14. thyđen. Text dop.: Romst. 8, 31—39; pop.: Jan 16, 16—21.

3 njedż.	Judica	5. n. pósta	224. n. pósta	5 35	6 33		9 2
4 pónđż.	Ambroſija	Iſidora	23 Nikomeda	5 32	6 35		10 6
5 wut.	Maxima	Vincenca	24 Gabriela	5 30	6 37		11 11
6 ſrjeda	Irenää	Sixta	25 Marije p.	5 28	6 39		th. d.
7 ſchtw.	Luifly	Hegeſippa	26 Kortula	5 25	6 40		0 13
8 pjatk.	Cóleſtin.	Alberta	27 Rupperta	5 23	6 42		1 11
9 żobot.	Theofila	Mar. Kleof.	28 Hilarija	5 21	6 43		2 4

16. thyđen. Text dop.: Filip. 2, 5—11; pop.: Matth. 21, 1—9.

10 njedż.	Palmarum	Bowónčka	295. n. pósta	5 19	6 45		2 51
11 pónđż.	Julija	Leona I. wulf.	30 Jana Klm.	5 17	6 46		3 29
12 wut.	Eustorgija	Julija	31 Hypatija	5 15	6 48		4 2
13 ſrjeda	Justina	Hermenegilda	1 haperleje	5 13	6 50		4 30
14 ſchtw.	Seleny ſchtw.	Zeleny ſchtw.	2 Tita	5 10	6 51		4 56
15 pjatk.	Czich. pj.	Wulki pjatk.	3 Jos. a Reh.	5 8	6 53		th. p.
16 żobot.	Aaronia	Aaronia	4 Niketasa	5 6	6 55		7 45

16. thyđen. Text dop.: 1. Pětr. 1, 3—9; pop.: Mart. 16, 1—9.

17 njedž.	1. ſwj. jutr.	1. ſwj. dž. jutr.	5 6. n. pósta	5 4	6 57		9 12
18 pónđż.	2. ſwj. jutr.	2. ſwj. dž. jutr.	6 Eutycha	5 2	6 58		10 34
19 wut.	Hermogena	Leona IX.	7 Jurija	5 0	7 0		11 59
20 ſrjeda	Sulpizija	Theotima	8 Domaša	4 58	7 2		th. d.
21 ſchtw.	Adolara	Anſelma	9 Zeleny št.	4 56	7 3		0 52
22 pjatk.	Sotera	Sotera	10 Čich. pjatk.	4 54	7 5		1 44
23 żobot.	Jurja	Jurja	11 Antipasa	4 51	7 6		2 25

17. thyđen. Text dop.: 1. Kor. 15, 50—57; pop.: Jan 20, 19—31.

24 njedž.	Quasimodog.	1. nj. po jutr.	12 1. sw. jutr.	4 49	7 8		2 57
25 pónđż.	Marka	Marka	13 2. sw. jutr.	4 47	7 10		3 24
26 wut.	Aleta	Marcellina	14 Martina	4 45	7 12		3 46
27 ſrjeda	Tertulliana	Anthima	12 Aristarcha	4 43	7 13		4 5
28 ſchtw.	Vitala	Vitala	16 Achacija	4 41	7 15		4 24
29 pjatk.	Sybille	Pētra m.	17 Simeona	4 39	7 16		4 42
30 żobot.	Eutrop.	Kathy Sien.	18 Jan. Dez.	4 37	7 18		th. p.

Miejscałowe
přeměnjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
skótnie wisi.

4. Biſkopizh.*
- Lubij.*
- Wóſlins.*
- Muzakow.*
- Lubnjow.*
- Kóstlow.
- Kamjenz.*
- Šhorjel.*
- Stará Darbna.*
- Budyschin*
- Ortrand.*
- Trébule.*
- Gazyn.*
- Kulow.
- Uboras.
- Ortrand.
- Barščej.
- Džéze*
- Šcherachow.
- Stará Darbna.*
- Bóžtow.*
- Wóſprf.*
- Khoczebus.*
- Nadeberg.*
- Drjowf.*

Stoletna
protočka.

Pschi sapo-
čka je ha-
perleje symna;
4. do 7. rjenje;
8. a 9. je wětr
a desčej; 11.
do 17. je čoplo;
18. hrimanja;
20. rjenje; 25.
do 23. hrima-
nia a desčej;
24. shma; 25.
hacj do kónza
shma.

Wopomnjenja
hôdne dny.

1. Dawki ja
wopaleſku
poſkladniu.
15. Parſon-
ſke a rje-
mjeñiſte
dawli.
17. Jutrow-
niczka.
23. Jurija.
25. Marka.

1870. Węja,
różownik,
na 31 dniów.

Měšaczkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolétna
protýka.

Hermanki
a
ſkötne wiſi.

1870. Junij,
śmaznik,
ma 30 dñjow.

Měšacjkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
skotne wiski.

Tydzienje a dny.	Porzedzena protyka evangelska.	Porzedzena protyka katholska.	Stara julianska Meja.	○ sthad. h. m.	◊ sth. b. h. m.	□ sth. h. h. m.	○ sthad. h. m.	◊ sth. b. h. m.	□ sth. h. h. m.
1 śrijeda	Nikodemus	Justina	20 Thalaleja	3 51	8 3	10 0	3 48	8 8	0 8
2 s̄dtw.	Marcelina	Pētra a Marc.	21 Bože stp.	3 50	8 5	10 50	25 Hłow. Jan.	3 48	8 8
3 piatk	Erasma	Awirina	22 Basiliska	3 50	8 6	11 33	26 Karpa	3 47	8 9
4 sobot.	Karpasija	Francisca kar.	23 Michała	3 49	8 7	11 33	27 Jana P.	3 47	8 10
							28 Nicetasza	3 46	8 11
5 n jedz.	1. śwj. śwjatk.	Śwjatkown.	24 Exaudi	3 48	8 8	0 8	29 Theodor.	3 46	8 12
6 póndz.	2. śwj. śwjatk.	Śwj. póndz.	25 Hłow. Jan.	3 48	8 8	0 37	30 Isaaka Del.	3 46	8 12
7 wut.	Lukrezieje	Roberta							
8 śrijeda	Kwatembe	Suđe dñy							
9 s̄dtw.	Prima	Prima							
10 piatk	Onofrija	Marhaty							
11 sobot.	Barnabaža	Barnaby							
23. tydzien. Text dop.: Ephes. 1, 9—14; pop.: Jap. st. 2, 1—13.									
12 n jedz.	8. s. tr.	Najsw. trojicy	31 Śwjatki	3 46	8 13	3 7			
13 póndz.	Tobiaža	Antona z P.	1 junija	3 46	8 14	3 7			
14 wut.	Eliseja	Basilija w.	2 Nicefora	3 46	8 14	9 20			
15 śrijeda	Vita	Vita	3 Luciana	3 45	8 15	10 14			
16 s̄dtw.	Engelberta	Božeho cžela	4 Metrofana	3 45	8 15	10 57			
17 piatk	Lawry	Nikandra	5 Dorotheje	3 45	8 15	11 30			
18 sobot.	Arnolfa	Marceliana	6 Theodota	3 45	8 16	11 56			
24. tydzien. Text dop.: Romsl. 11, 33—36; pop.: Jana 3, 1—15.									
19 n jedz.	1.n.p. ś. tr.	2. n. p. śwj.	7 1.n.p. sw.	3 45	8 16	sth. d.			
20 póndz.	Sylverija	Sylverija	8 Božidara	3 45	8 17	0 19			
21 wut.	Filipiny	Aljosija	9 Cyrill. Al.	3 45	8 17	0 38			
22 śrijeda	Pomhaſboha	Pawlina	10 Timoth.	3 45	8 17	0 55			
23 s̄dtw.	Basilija	Agripiny	11 Bartromja	3 46	8 18	1 13			
24 piatk	Jana Ks̄ćen.	Jana Ks̄ćen.	12 Onofrija	3 46	8 18	1 32			
25 sobot.	Elogija	Elogija	13 Akwiliny	3 46	8 18	1 53			
26. tydzien. Text dop.: Jaf. 1, 31—25; pop.: Łuf. 14, 16—21.									
26 n jedz.	2. n. p. św. tr.	3. n. p. śwj.	14 2.n.p. sw.	3 47	8 18	2 17			
27 póndz.	7 spanzow	Ładisława	11 Amosa	3 47	8 18	2 47			
28 wut.	Lea	Leona II.	16 Tychona	3 48	8 18	3 24			
29 śrijeda	Ptr. a P.	Pētra a Paw.	17 Emanuela	3 48	8 18	sth. p.			
30 s̄dtw.	Paw. w.	Paw. wop.	18 Leoncija	3 48	8 18	9 33			

1870. Julij,

práznič.
na 31 dnjów.

Tydzenje a dny.	Borjedzenia protyka evangelska.	Katholicka	Stara julianska Juni.	○ sthad. h. m.	Wniebowznanie sw. th. h. m.	○ sthad. h. m.	Měsaczkowe pschemenjenje.	Hermanki a skotne wisi.
1 pjatk	Theodoricha	Theobalda	20 Judaša j.	3 49	8 17	10 11	1. Kalawa.*	
2 sobot.	Marije domp.	Marije domp.	21 Methodija	3 50	8 17	10 41	2. Husta.*	Dubz.*
3 ntedz.	3. n. p. sw. tr.	4. n. p. sw.	22 3.n. p. sw.	3 51	8 17	11 8	5. Bjernaczi- zj.*	Stolpnjo.*
4 póndz.	Holdricha	Udalrika	23 Eusebija	3 51	8 17	11 31	6. Džere.*	Džere.*
5 wut.	Charlot.	Chrilla	24 Agripiny	3 52	8 16	11 53	7. Trjebule.*	Kalawa.
6 frjeda	Iesaiasz.	Dominiki	25 Jana Kr.	3 53	8 16	th. d.	9. Lubin.*	
7 shtw.	Wilibalda	Wilibalda	26 Febronije	3 54	8 15	0 16	11. Biszepizy.*	Nowosatz.
8 pjatk	Kiliana	Kiliana	27 Davita	3 55	8 15	0 40	12. Barszcz.*	
9 sobot.	Chrilla	Zenona	28 Kónc P. p.	3 56	8 14	1 7		
10 ntedz.	4. n. p. sw. tr.	5. n. p. sw.	29 4.n. p. sw.	3 57	8 13	1 40	18. Lubij.*	Połczniza.*
11 póndz.	Pia	Pia I.	30 Pētra Paw.	3 58	8 12	2 21	19. Scherachow.	
12 wut.	Hendricha	Jana Gualb.	31 wš. jap.	3 59	8 11	st. p.	25. Wóspork.*	
13 frjeda	Margarethy	Margarethy	1. julija	4 0	8 10	8 50	26. Ženir.*	
14 shtw.	Bonaventury	Bonaventury	2 Sukn. Mar.	4 1	8 9	9 27	28. Kamieniz.*	
15 pjatk	Jap. dž.	Hendricha II.	3 Hyacintha	4 3	8 8	9 57	30. Budyschin.*	
16 sobot.	Rafaela	Mar. Karm.	4 Handrija	4 4	8 7	10 21	27. Wulke	
17 ntedz.	5. n. p. sw. tr.	6. n. p. sw.	29. tydzenj. Text dop.: 1. Pētr. 3, 8—15; pop.: Luf. 5, 1—11;	4 5	8 6	10 41	Středn.**	
18 póndz.	Eugena	Symforosa	5 Syroasa	4 6	8 5	11 0		
19 wut.	Rufina	Vincenca	7 Dom. Ak.	4 8	8 4	11 18	Wopomnena hodne dny.	
20 frjeda	Eliasz	Rufiny	8 Prokopa	4 7	8 3	11 36		
21 shtw.	Praxedea	Praxedy	9 Pankraca	4 9	8 2	11 56		
22 pjatk	Mar. Madl.	Mar. Madl.	10 45 martr.	4 10	8 1	st. d.	2. Marije do- mapytanje.	
23 sobot.	Apollinara	Apollinara	11 Eufemije	4 12	7 59	0 20	13. Marga- rethh.	
24 ntedz.	6. n. p. sw. tr.	7. n. p. sw.	30. tydzenj. Text dop.: Romst. 6, 3—9; pop.: Matth. 5, 1—12.	126. n. p. sw.	4 13	7 58	0 47	22. Sapoczątk pšowicich dnjow.
25 póndz.	Jakuba	Jakuba	13 Gabriela	4 14	7 57	1 21	25. Jakuba.	
26 wut.	Hanh	Hanh	14 Akwile	4 15	7 56	2 2		
27 frjeda	Marthy	Pantaleona	15 Kwirina	4 17	7 55	2 54		
28 shtw.	Pantal.	Makarija	16 Athemog.	4 18	7 53	th. v.		
29 pjatk	Beatrix.	Marthy	17 Mar. Madl.	4 19	7 52	8 43		
30 sobot.	Ruthy	Ignaca z Loj.	18 Hyacintha	4 21	7 50	9 12		
31 tydzenj.	7. n. p. sw. tr.	8. n. p. sw.	31. tydzenj. Text dop.: 1. Pētr. 2, 5—10; pop.: Mar. 8, 1—9.	19 7.n.p.sw.	4 22	7 49	9 36	

1870. August,
žnjenz,
ma 31 dñjow.

Tydżenie a dñy.	Borjedzena protýka evangeliska.	Borjedzena protýka katholska.	Stara julianska Julij	○ ffhad h. m.	◊ show. h. m.	□ Diechſte namenia. sth. th. h. m.
1 pónđ.	Pětra w rjecz.	Pětra w rjecz.	20 Eliasa pr.	4 24	7 47	9 59
2 wut.	Gustava	Alfonſa	21 Simeona	4 25	7 46	10 21
3 ſrjeda	Augusta	Schezepana	22 Mar. Madl.	4 27	7 44	10 43
4 ſchtw.	Domin.	Dominika	23 Trofima	4 29	7 42	11 9
5 pjatk	Oewalda	Aſtry	24 Khrystiny	4 30	7 41	11 40
6 ſobot.	Ullriki	Khryſta pſchel.	25 Hany	4 32	7 39	12 th. d.

32. tydžen. Text dop.: Romſl. 3, 12—17; pop.: Matth. 15, 7—23.

7 ujedž.	8. n. p. ſhw. tr.	9. u. p. ſwj.	26 8. n. p. sw.	4 34	7 37	0 17
8 pónđ.	Severa	Chriſta	27 Pantal.	4 35	7 35	1 3
9 wut.	Ericha	Romana	28 Prochora	4 36	7 33	2 0
10 ſrjeda	Zawrjeńca	Zawrjeńca	29 Kalinika	4 38	7 31	3 4
11 ſchtw.	Hermana	Susannę	30 Ziliasa	4 40	7 29	sth. p.
12 pjatk	Klarę	Klarę	31 Eudosija	4 42	7 27	8 23
13 ſobot.	Aurory	Hippolita	1 augusta	4 43	7 25	8 45

33. tydžen. Text dop.: 1. Kor. 10, 12 a 13; pop.: Luf. 16, 1—9.

14 ujedž.	9. u. p. ſhw. tr.	10. u. p. ſwj.	2 9. n. p. sw.	4 45	7 23	9 4
15 pónđ.	Mar. k. n. ſtp.	Mar. b. n. wž.	3 Izaaka	4 46	7 21	9 22
16 wut.	Rocha	Hiachynthä	4 7 martr.	4 48	7 19	9 41
17 ſrjeda	Liberata	Liberata	5 Eusigna	4 50	7 17	10 0
18 ſchtw.	Augustiny	Heleńy	6 Sixta	4 51	7 15	10 21
19 pjatk	Sebalda	Agapita	7 Demicija	4 53	7 13	10 46
20 ſobot.	Bernarda	Bernarda	8 Emiliana	4 54	7 11	11 16

34. tydžen. Text dop.: Romſl. 2, 1—11; pop.: Luf. 19, 41—48.

21 ujedž.	10. u. p. ſhw. tr.	11. u. p. ſwj.	9 10. n. p. sw.	4 56	7 9	11 53
22 pónđ.	Alfonſa	Symfronija	10 Lawrjenca	4 57	7 7	sth. d.
23 wut.	Zacheja	Filipa Beniz.	11 Eupla	4 59	7 5	0 41
24 ſrjeda	Bartromija	Bartromija	12 Fokija	5 0	7 3	1 58
25 ſchtw.	Ludwika	Ludwika	13 Maxima	5 2	7 1	2 36
26 pjatk	Samuel.	Zefyrina	14 Kónc póst.	5 4	6 59	sth. p.
27 ſobot.	Gebhrd.	Ruffa	15 Mar. k. n. st.	5 6	6 57	7 39

35. tydžen. Text dop.: Romſl. 1, 16—20; pop.: Luf. 19, 9—14.

28 ujedž.	11. u. p. ſhw. tr.	12. u. p. ſwj.	16 11. n. p. sw.	5 7	6 55	8 3
29 pónđ.	Jan ſjm.	Janowa ſjm.	17 Flora	5 8	6 53	8 25
30 wut.	Ernsta	Rosy	18 Nikona	5 10	6 51	8 48
31 ſrjeda	Josy	Naimunda	19 Handr. w.	5 11	6 49	9 13

Měřaczkowe
přeměnjenje.
Wjedro.
Stoletna
protýka.

Hermanki
a
skotne wisi.

1. Kulow.*
2. Nadeburg.*
3. Eisenberg.*
8. Gubin.*
Kinsbork.*
9. Bart.*
Kinsbork.*
10. Sklomo- row.
11. Lubij.*
13. Lubin.*
15. Zaháň.*
Wostrowicz.*
Słanknow.*
16. Dobrotug.*
18. Radeberg.*
22. Gaſyn.*
Grabin.*
Šhorjelz.*
Ruhland.
Wetoschow.

24. Halsch- trow.*
Šrodk.*
Golyschin.*
26. Stara Darbna.*
Ortrand.

29. Wósporf.*
Luban.*
Lubinow.*
Łuków.*

Brody.*
Ortrand.
31. Trébule.
Wspomnienja hodne dny.
1. Kralowske dwaki.

10. Lawrjenza.

24. Bartromia.

1870. September,

pożnjeńz, ma 30 dnjów.

Miejscałkowe
přeměnjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
skótne wif.

Tydzień a dny	Vorjedzena protyka evangelska.	Vorjedzena protyka katholska.	Stara julianska August.	○ stħad. h. m.	◊ khow. h. m.	● obiecie namienja stħ. tb h. m.	□ stħ. tb h. m.
1 s̄chtw.	Egidija	Egidija	20 Samuela	5 12	6 47		9 41
2 pjatk.	Absal.	Maksima	21 Thaddeja	5 14	6 45		10 16
3 żobot.	Mans.	Schęzep. krala	22 Agathy	5 16	6 43		10 59
4 n̄iedz.	36. tydzień. Text dop.: 1. Kor. 4, 1—5; pop.: Matth. 13, 24—30. 12.n.p. sw. tr.	13. n. p. sw. j.	23 12.n.p.sw.	5 17	6 40		11 52
5 póndz.	Mathanaela	Rosalije	24 Eusebija	5 19	6 38		stħ. d.
6 wut.	Magna	Albina	25 Bartromja	5 20	6 35		0 52
7 śrijeda	Regimy	Regimy	26 Adriana	5 22	6 33		2 1
8 s̄chtw.	Mar. narod.	Mar. narod.	27 Pojmenna	5 24	6 31		3 12
9 pjatk.	Sidonije	Gorgonija	28 Mójzasa	5 25	6 29		stħ. p.
10 żobot.	Pulcherije	Mikław. tol.	29 Jan. sm.	5 26	6 27		7 9
11 n̄iedz.	37. tydzień. Text dop.: Rom. 7, 18—25; pop.: Luf. 10, 25—37. 13.n.p. s̄. j.	1. n. p. sw. j.	30 13.n.p.sw.	5 28	6 25		7 27
12 póndz.	Bohumila	Guida	31 Marije p.	5 29	6 22		7 44
13 wut.	Amata	Materna	1 septembra	5 31	6 20		8 3
14 śrijeda	Kschiza pow.	Ksch. powysk.	2 Anthima	5 33	6 18		8 23
15 s̄chtw.	Frideriki	Nikomeda	3 Babyla	5 34	6 15		8 64
16 pjatk.	Eufemije	Kornelija	4 Zachariasa	5 36	6 13		9 13
17 żobot.	Lamberta	Lamberta	5 Mamerta	5 38	6 11		9 47
18 n̄iedz.	38. tydzień. Text dop.: Filip. 3, 12—16; pop.: Luf. 17, 11—19. 14.n.p. s̄. j.	15. n. p. sw. j.	6 14.n.p.sw.	5 39	6 8		10 30
19 póndz.	Renata	Januarija	7 Sapona	5 41	6 6		11 22
20 wut.	Kalixta	Eustachij	8 Mar. nar.	5 43	6 4		stħ. d.
21 śrijeda	Kwatember	Entwe sm.	9 Joachima	5 44	6 2		0 24
22 s̄chtw.	Moriza	Mawricija	10 Menodory	5 46	5 59		1 34
23 pjatk.	Thelke	Viktora	11 Theodory	5 48	5 57		2 52
24 żobot.	Jana pod.	Gerharda	12 Antonija	5 49	5 54		4 13
25 n̄iedz.	39. tydzień. Text dop.: Gal. 5, 26—6, 5; pop.: Matth. 6, 24—34. 15.n.p. s̄. j.	16. n. p. sw. j.	13 15.n.p.sw.	5 51	5 52		stħ. p.
26 póndz.	Cyprian	Cypriana	14 Křiž pow.	5 53	5 50		6 50
27 wut.	Kos. a Dam.	Kos. a Dam.	12 Niketas	5 54	5 47		7 14
28 śrijeda	Wigglawa	Wjacławia	16 Kwatemb.	5 56	5 45		7 41
29 s̄chtw.	Michała	Michała	17 Sofije	5 58	5 43		8 13
30 pjatk.	Hieronyma	Hieronyma	18 Eumenija	5 59	5 40		8 55

- Stoletna
protočka.**
- Wat 1. do
4. sept. czoplo
i hrumanjom;
5. do 9. jařnje;
18. do 25. uje-
wobstajne wje-
dro; 27. czo-
plo; 28. do
tonza deshcž.
- Wopomnienia
hōdne dny.**
1. Sapocžat̄k
hōitwy.
 11. Kermischa
hodžijska.
 21. Kwatemb.
 29. Michała.
 30. Kralowska
renta.
- Wojciech.**
28. Potčniza.*
29. Wjeliedu.*
- Wōzink.*
- Potčniza.
- Zemir.
- Dušta.*

1870. Oktober,
winowz,
ma 31 dnjow.

Męskie kowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protoyka.

Hermani
a
skotne wisi.

Tydzenje a dny.	Porjedzena protyka evangelsta.	Porjedzena protyka katholicka.	Stara juliancka September.	○ sthad. h. m.	○ sth. h. h. m.	○ sth. h. h. m.	○ sth. h. h. m.
1 sobot.	Nemigija	Nemigija	19 Trofima	6 1	5 38	8	9 46
2 ujedz.	40. tydzen. Text dop.: Ephes. 3, 14—21; pop.: Luk. 9, 11—17.	16.u.p. sw. tr.	20 16.n.p.sw.	6 3	5 36	8	10 45
3 pöndz.	17. u. p. swj.	Maximiana	21 Kodrata	6 4	5 33	8	11 52
4 wut.	Franziska	Franziska	22 Fokasa	6 6	5 31	8	th. d.
5 frjeda.	Plazida	Placida	23 Jan. pod.	6 8	5 29	8	1 2
6 schtw.	Fidy	Bruna	24 Thekle	6 9	5 26	8	2 12
7 pjatk.	Esterhery	Marka	25 Eufrosiny	6 11	5 24	8	3 22
8 sobot.	Efraima	Brigitte	26 Jana theol.	6 13	5 22	8	4 31
9 ujedz.	41. tydzen. Text dop.: Ephes. 4, 1—6; pop.: Luk. 14, 1—11.	17.n.p. s.	18. n. p. swj.	6 14	5 19	8	sth. p.
10 pöndz.	Athanasiu	Francisca z B.	27 17.n.p.sw.	6 16	5 17	8	6 8
11 wut.	Gereona	Burkharda	28 Charitonu	6 18	5 15	8	6 27
12 frjeda.	Maximiliana	Maximiliana	29 Cyriaka	6 19	5 13	8	6 47
13 schtw.	Kolomana	Eduarda	30 Rehorja	6 21	5 10	8	7 14
14 pjatk.	Burkharda	Fortunata	1 oktobra	6 23	5 8	8	7 45
15 sobot.	Hedwiki	Kalista	2 Cyprijana	6 25	5 6	8	8 23
16 ujedz.	42. tydzen. Text dop.: Hebr. 10, 38—	18.u.p. s.	19. n. p. swj.	11, 6;	pop.: Matth. 22, 34—80.	8	
17 pöndz.	19. n. p. swj.	Innozenza	4 18.n.p.s.w.	6 27	5 4	8	9 10
18 wut.	Luk. evangeli.	Margaretha	5 Charitiny	6 29	5 2	8	10 7
19 frjeda.	Ferdinanda	Lukascha	6 Dom. jap.	6 30	4 0	8	11 13
20 schtw.	Wendel.	Peträ i Alf.	7 Sergija	6 31	4 58	8	sth. d.
21 pjatk.	Wurschle	Wendelina	8 Pelagija	6 33	4 56	8	0 24
22 sobot.	Kordule	Wurschle	9 Jak. jap.	6 35	4 54	8	1 42
23 ujedz.	43. tydzen. Text dop.: Ephes. 4, 22—28; pop.: Luk. 10, 38—42.	19.u.p. s.	10 Severina	6 37	4 52	8	3 4
25 pöndz.	20. n. p. swj.	Salomy	1119.n.p.sw	6 39	4 50	8	4 28
24 wut.	Rafaela	Proba	12 Proba	6 40	4 48	8	th. p.
26 frjeda.	Kryszantha.	Kampa	13 Kampa	6 42	4 46	8	5 38
27 schtw.	Hioba	Evarista	14 Nacaretha	6 43	4 44	8	6 10
28 pjatk.	Sabinh	Florencija	11 Euthimija	6 45	4 42	8	6 84
29 sobot.	Narzissa	Eusebije	16 Longina	6 47	4 40	8	7 36
30 ujedz.	1820.n.p.sw.	21. n. p. swj.	17 Hozea	6 49	4 38	8	8 34
31 pöndz.	Wolfganga	19 Joëla pr.					
44. tydzen. Text dop.: Koloss. 3, 14—15; pop.: Luk. 13, 6—9.							
30 ujedz.	20.n.p. s.						
31 pöndz.	Ssw. refor.						

1870. November,
na święto
ma 30 dniów.

Měšaczkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolétna
prothka.

Hermanki
a
ſkötne wiſi.

1870. December,
hodownik,
na 31 dňow.

Meščazlowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
skotne wisi.

Tydženie a dny.	Vorjedzena protočka evangelicka.	Vorjedzena protočka katholicka.	Stara julianska November.	○ stħad. h. m.	○ thow. h. m.	○ hejſte mamnenja. stħ. th. h. m.	○ th. th. h. m.
1 shtw.	Longina	Eligija	19 Abadiasa	7 44	3 54		0 9
2 pjatk	Aurelije	Pauliny	20 Reh. z D.	7 45	3 53		1 18
3 žobot.	Franza Xavera	France Xav.	21 Mar. wop.	7 47	3 53		2 25
49. tydžen. Text dop.: Matth. 3, 1—10; pop.: Jap. st. 3, 22—25.							
4 nijedž.	2. adventa	2. adventa	22 25. n.p.sw.	7 48	3 52		3 31
5 pondž.	Amoža	Sabasa	23 Amfilocha	7 50	3 52		4 37
6 wut.	Miklawšcha	Miklawšcha	24 Katržiny	7 51	3 51		5 43
7 frjeda	Markwarda	Ambroſija	25 Klemenca	7 52	3 51		6 49
8 shtw.	Mar. podj.	Mar. podj.	26 Jurija	7 53	3 51		stħ. p.
9 pjatk	Agrippiny	Leokadije	27 Jakuba m.	7 54	3 51		5 2
10 žobot.	Judithy	Judithy	28 Šćepana	7 55	3 50		5 51
50. tydžen. Text dop.: Luk. 3, 15—17; pop.: Koloss. 1, 12—17.							
11 nijedž.	3. adventa	3. adventa	29 1.adventa	7 57	3 50		6 51
12 pondž.	Epimacha	Ottilije	30 Handrija	7 58	3 50		7 57
13 wut.	Luzije	Lucije	1 decembra	7 59	3 50		9 8
14 frjeda	Ematember	Suche dñh	2 Habakuka	8 0	3 50		11 22
15 shtw.	Ignaza	Khrysty	3 Sofrona	8 1	3 50		11 39
16 pjatk	Ananiasha	Adelhaidy	4 Borbory	8 2	3 50		stħ. d.
17 žobot.	Isaaka	Lazara	5 Sabasa	8 3	3 50		0 56
51. tydžen. Text dop.: Jana 1, 15 a 17; pop.: 1. Jana 1, 1—4.							
18 nijedž.	4. adventa	4. adventa	6 2.adventa	8 3	3 50		2 17
19 pondž.	Reinharda	Belagija	7 Ambrosija	8 3	3 51		3 40
20 wut.	Ammonia	Timotheja	8 Patapija	8 3	3 51		5 6
21 frjeda	Domascha	Domascha	9 Mar. pod.	8 4	3 51		6 31
22 shtw.	Beath	Demetrijia	10 Menasa	8 4	3 52		stħ. p.
23 pjatk	Dagob.	Viktoriye	11 Daniela	8 4	3 53		4 57
24 žobot.	Patoržiza	Patoržica	12 Spiridijsa	8 4	3 53		6 18
52. tydžen. Text dop.: Luk. 2, 1—14; pop.: Tita 2, 11—14.							
25 nijedž.	Boži džen	Boži džen	13 3.adventa	8 5	3 54		7 24
26 pondž.	2. ſwj. hodow	Šćepana	14 Thyosa	8 5	3 55		8 40
27 wut.	Jana ſej.	Jana j. f.	15 Eleuther.	8 5	3 56		9 45
28 frjeda	Rjewin. dž.	Rjewin. dž.	16 Kwatemb.	8 6	3 57		11 5
29 shtw.	Jonath.	Davita	17 Star. wótc.	8 6	3 58		stħ. d.
30 pjatk	Davita	Eugenija	18 Sebastiania	8 6	3 59		0 13
31 žobot.	Sylvestra	Sylvestra	19 Bonifaca	8 6	4 1		1 20

Stoletna
protočka.

1. a 2. ſněh;
3. do 8. nje-
wobstajne wje-
dro; 10. wulſi
ſněh a wulſa
ſyma; 13. a
14. ſněh; 16.
do 20. jaſne
njebo a jara
ſyma; 21. do
fónza ſymne
dny.

— G.P.E. —

Wopomnjenja
hodne dny.
4. Borborh.
14. Ematember.
21. Domascha.
24. Patoržiza.
25. Boži džen.
31. Královská
renta.

Uliczbowanie dane.

Rapit. tal.	3 Progent.		3 1/2 Progent.		4 Progent.		4 1/2 Progent.		5 Progent.	
	Uchije. tol. uffl. np. tol. inffl. up.	mefaciunje. tol. inffl. np.	Uchije. tol. uffl. np. tol. inffl. up.	mefaciunje. tol. inffl. np.	Uchije. tol. uffl. np. tol. inffl. up.	mefaciunje. tol. inffl. np.	Uchije. tol. uffl. np. tol. inffl. up.	mefaciunje. tol. inffl. np.	Uchije. tol. uffl. np. tol. inffl. up.	mefaciunje. tol. inffl. np.
toler 1	—	9	—	7/10	—	1 5/10	—	1 2/10	—	1 1/10
5	—	4	5	—	5 2/5	10	—	6 7/5	10	—
10	—	9	—	7 5/10	—	10 5	—	12	—	13 5
15	—	13	5	—	14 1/2	10	—	1 3/10	10	—
20	—	18	5	—	15 7/10	10	—	1 2/5	10	—
25	—	22	5	—	18 7/10	10	—	2 1/2	10	—
30	—	27	—	2 2/5	10	1	—	2	5	—
35	1	1	5	—	2 6/5	10	1	6	—	3 1/10
40	1	6	—	2 6/5	10	1	6	—	3 1/10	—
45	1	10	5	—	3 3/5	10	1	6 9/10	10	—
50	1	15	—	3 7/5	10	1	6 3/10	10	—	7 5/10
60	1	24	—	4 5	—	2 3	—	5 2/5	10	—
70	2	3	—	5 2/3	10	2 13/5	—	6 1 3/10	10	—
80	2	12	—	6	—	2 24	—	7	—	8 4/5
90	2	21	—	6 7/5	10	3 4/5	—	7 8/5	10	—
100	3	—	7 5	—	3 15	—	8 7/5	10	—	9 1/5
200	6	—	15	—	7	—	17 5	—	20	—
300	9	—	22	5	10	15	—	26 2/5	10	—
400	12	—	1	—	14	—	1	16	—	13 15
500	15	—	1	7 5	17	15	—	1 3 7/5	10	—
1000	30	—	2	15	—	34	—	2 27/5	10	—
5000	150	—	12	15	—	175	—	14 1/7	5	—

Uliczbowanie, ťaf myšlo 1 punt pčinie, ťubj žentraľ 1, 2, 3 ťacj 100 tol. pſatj.
Žentraľ ma 100 puntow; 1 tol. 30 np., 1 npf., 1 npf. 10 np.

gent. fl. npf.	punt.		gent. fl. npf.										
	gent. fl. npf.	punt.											
1	—	3	11	3	3	21	6	3	41	12	3	15	3
2	—	6	12	3	6	22	6	6	32	9	6	52	15
3	—	9	13	3	9	23	6	9	33	9	9	53	15
4	1	2	14	4	2	24	7	2	34	10	2	54	16
5	1	5	15	4	5	25	7	5	35	10	5	55	16
6	1	8	16	4	8	26	7	8	36	10	8	56	16
7	2	1	17	5	1	27	8	1	37	11	1	57	17
8	2	4	18	5	4	28	8	4	38	11	4	48	14
9	2	7	19	5	7	29	8	7	39	11	7	49	14
10	2	20	6	30	9	—	40	12	—	50	15	—	60

P s c h i d a w k.

Nekotre evropske kraje s jich wobydlerjemi a wjerchami.

1) S a l s k a ma 272 □ mil a 2,423,401 wobydl.; 13 millionow tol. lětnych wudawkow a 80 mill. tol. dokha. Kral Jan, rodz. 12. dezembra 1801; ženjemy s Amaliou Augustu, bayerskej prynzezynu, rodz. 13. novembra 1801. Džejz: 1) Vjedrich August Albert, rodz. 23. haperleje 1828; ženjemy s prynzezynu Karolu s Wasa, rodz. 5. augusta 1833; 2) Maria Hilžbjeta, rodz. 4. februara 1830, wudowa njebo genueſſkeho wójwody Ferdinand a; 3) Vjedrich August Jurij, rodz. 8. augusta 1832, ženjemy s portugalskej prynzezynu Hanu Mariju, rodz. 21. julija 1843.

2) Pruska ma 6388 □ mil a 24,043,296 wob.; 168 million. tol. lětnych wudawkow a 435 mill. tol. dokha. Kral Vjedrich Wylem I., rodz. 22. měrza 1797.

3) Awstria ma 11,306 □ mil a 35,553,000 wob.; 323 mill. tol. lětnych wudawkow a 2363 mill. tol. dokha. Khejzor Franz Josef, rodz. 18. augusta 1830.

4) Ruska ma 90,134 □ mil (w Europje) a 51,325,922 wobydl.; 518 mil. tol. lětnych wudawkow a 2672 mill. tol. dokha. Khejzor Alexander II., rodz. 29. haperleje 1818.

5) Franzowſka ma 9850 □ mil a 38,192,064 wobydl., 567 mill. tol. lětn. wudawkow a 3760 mill. tol. dokha. Khejzor Napoleon III., rodz. 20. hap. 1808.

6) Turkowſka ma 6302 □ mil (herak 37,924 □ mil) a 11 mill. wobydl.; 106 mill. tol. lětn. wudawkow,

465 mill. tol. dokha. Khejzor Abdul Aziz, rodz. 9. februara 1830.

7) Wajerska ma 1382 □ mil a 4,824,421 wob.; 49 mill. tol. lětn. wudawkow a 525 mill. tol. dokha. Kral Ludwig II., rodz. 25. augusta 1845.

8) Würtembergska ma 354 □ mil a 1,778,479 wobydl.; 12 mil. tol. lětn. wudawkow a 75 mill. tol. dokha. Kral Karla, rodz. 6. měrza 1823.

9) Badenska ma 278 □ mil a 1,434,970 wob.; 11 mill. tol. wudawkow a 85 mill. tol. dokha. Wulkowojwoda Vjedrich rodz. 9. sept. 1826.

10) Žendželska ma 5762 □ mil a 30,157,473 wobydl.; 473 mill. tol. lětn. wudawkow a 5393 mil. tol. dokha. Kralowna Viktoria, rodz. 24. meje 1819.

11) Španielska ma 9200 □ mil a 16,302,625 wobydl.; 184 mill. lětn. wudawkow a 1507 million. tol. dokha. Nima žaneha wjercha.

12) Portugalska ma 1786 □ mil a 4,250,506 wobydl.; 34 million. tol. lětn. wudawkow a 326 mill. tol. dokha. Kral Ludwig I., rodz. 31. oktobra 1838.

13) Italſka ma 5166 □ mil a 34,368,787 wobydl.; 262 mill. tol. lětn. wudawkow a 1922 mill. tol. dokha. Kral Viktor Emanuel, rodz. 14. měrza 1820.

14) Žyrkiwski stat ma 214 □ mil a 720,000 wobydl.; 19 mill. tol. lětn. wudawkow a 200 mill. tol. dokha. Romski bamž Pius IX., rodz. 13. meje 1792.

1.

Pomhaj Bohu nam!

Daj, daj, daj, to je stajne žadanje a wokanje čłowiekow. Kaž mleode kaſtojeſti w swoim hněſdaczku žedzo swoju macjerlu, lotraž s zhrobu pſchiléteuje, kwoje hubički roſdajo káždy ras witaju se swoim daj mi, daj mi, tak tež čłowjeka myſle a woči k njebieſam lětaſto ničž bole ſebi nježadaju hacž: daj, knieže, daj nam. Cžim bole hacž we wérje pôſnajem, ſo pſchitkón dobry a dokonjaný dar s wysokoſcze pſchińdze tröt wótza ſwětkoſcze, cžim bole wſchitkých woči žakaju na teho knjesa a wſchědnje wokamy: naſch wſchědný lhěb daj nam dženža. Woſebje pak pſchi poczatku noweho lěta wſchitzy lute ſbože ſebi požadamy a pſched Bože woblecžo ſtupimy ſ tej próſtwu: daj nam, ſchtož k wſchědnej živnoſczi a potřebnoſczi je nuſne a k ſpoļojnemu ſbožomnemu žiwjenju trébne. Daj

nam, to ſebi žadam y a wuproſchamy: jědž a piče, dráſtu a cžrije, dom a dwór, rolu a ſkót, pjenesy a lúdko. Daj, rjetnjemy, daj w domiſazym lute ſbože, boha bojaſnoſcž a ſtrowoſcž, pózeciuoſcž a cžesč, daj ſa ſwětne powokanie dobru a ſwěrnu wyschnoſcž, plódne wjedro, dobrý měr, dobrých pſcheczelow, ſwěrnych ſužodow. Daj, pſchistaji ſwědomniw a ſwěrny ſchęſeſzijon, mojej duſhi wěry móz a njebieſki lhěb, ſo mořka ſo naſhęſic̄, ſtrowu wodu žiwjenja, ſo ſo napije a kónz teje wěry, ſbóžnoſcž. Daj, daj, to je naſche wſchědne ſdychowanje k Bohu lubemu knieſej, daj, daj, to je naſche najhorzyshe požadanie pſchi ſpočatku noweho lěta.

Keſt dha pak, moji ſubi pſcheczelo? njecham y dha pſchi ſpočatku noweho lěta předý teho ſlowęckia „daj“ teju dwieju pišmilow „wo“ ſobu ſtajč, tak ſo my praſimy: wodaj. Tón knjes Jezus Chrystus naſh derje na to je dopomiež chz̄k, hdyž je k ſchtwörtej próſtwje „naſh wſchědný lhěb daj nam dženža“ pſatū pſchifant-

nyk a nam proshyz lask: wodaj nam nashe winy, jako my wodawamy naszym winikam.

Woprawdze, hdz̄ na to jenizle lato spomnisk, kotrej je faschko, dyrbisich s poniznym duchom so wusnacz: ja njejszym jenoz wjese dobreho dostak s hnadneje ruki mojego njebeskeho wotza a s jeho pomozu wjese skiego pschewinu, ale ja tym tez wjese skiego czinu a teho dobreho so wostajik, so proshyz mam: wodaj! Miz pak jenoz sa to jene lato, kotrej so je minyko, bym my zebi wulku winu psched tym kniesom nahromadzili, ale s zykeho naszeho sandzeneho zwjenja zyka wulka hromada winow sa nami dz̄ a naž psched tym kniesom wobskorzuje, kotrej tu minowatu zwernoscj wopolasali njejsmy. Kózdy psches próh nowego lata stupajo czezke bremjo njeze, to je hréchowina. Kózdy dyrbjal pod tym samym bremjenjom žakoſcic a proshyz: wodaj! Pschetož nicto njemöze preč, so wjese winoist je temu szamemu, kiz jemu wot swojich skolkow a darow bohace a dobrocztwje je wudzeli a sa to po prawym jara malo zebi žada, mjeniuzh nižo hac̄ jenoz: poszkuſhoscz, luboscz, dżakomoscz a zwernoscz. To pak jemu njejsmy dali, ale wjese bōle so wschēdnie nad nim pschewrshili, so woprawdze jemu to wotproshyz a k njemu rjez dyrbimy: njeſaplač nam, kaž jo szkuzili bym, a njehostaj naž w swoim hniewie a njesacziski naž wot swojego woblicza, ale wodaj nam nashe winy.

Miz pak kózdy szam sa so tajkich winow dla psched kniesom so wobskorzc ma, ale nasz zyky lud, nasz zyky narod, njeze winu, so so to hnadne wotpohladiane Bożeje luboscze a smiloscze, po kotrej won chze, so by nam wschitkim pomhane bylo, njeuwujedze. My wschitzh bym na tym wina, so czas je sk, so wschelka nusa a skoda bjes nami kniezi, so we naszim kraju, w naszej gmejnie, w naszim domje, we naszim pokowanju to swoje njekezje, po kotrej horze pozadanie mamy. Nasza je ta wina; hladajym so, so njebyhym, kaž to radu czinimy, winu skiego, kotrej nasz tycsi, na drugich, na kralow abo ferschtow semje abo na ferschtu teje czeminoſcze, na czerta abo zweta móz waleli. Hdz̄ s nami hubjenje steji, hdz̄ czas je sk a wschelka žakoſc naž tycsi, dha njeprajmy, to zu czi szami saminowali, kotsiz se swojej njevěru a se swojim njeſheszijanskim zwjenjom Boži hněw a jeho njehnadu na nasz pschinjezu. Ale wopominajmy, so wschitzh, tez najszomnisci a najzwieczisci bjes nami swoje winy maju a dozniuzh po czeli a hréchnizh su.

Pschetož to ta jeniečka wina nije, so szawne hréchi czinimy, Bože laski pschitupam a wschelakim hroſnoszczam, szeszcam a bjesbóžnoszczam so poddarowam, ale ta je tez nasza wina, sktož s tym sklowom so wupraſi: sktož w dobre czinie a njezini, ton ma hréch. Dyrmy na swoju wutrobu a prashejimy so, hac̄ runje w tym najhubieniſchi ludzo njejsmy, so bym leni a liwzy czinic dobre, kotrej wem, so Bóh je zebi žada.

Kózdy dolg pak po prawym czeſlotu a staroscj načini a kózda wina njemēr a njepokoj porodzi. Węſte je, so byhym najradſho swoj dolg wupkaczili a swoju winu wotbyli. Tu njepomha žakoſcic a skrzic. Tez njehodzi so to sabycz abo szomnicz, sktož wi-nojezi bym, abo kaž někotſi czinja, s myſlow sahnacj psches to, so szami se szobu żenje do ſuda njeſdu, ale w zwetnych roſproſchenjac a zwieſelenjac to dopomijenje na swoj hréch a swoju winu potepja. Abo myſli zebi skto, so može swoju winu wotbycz, hdz̄ so szameho veleho czini a wschitlich drugich czornich barbi abo hdz̄ s nela jlimi dobrymi skutkami szamoprawdoszce swoje smolki a swoje hréchi pschikrywa abo wotpokucza. Njebudzmy hłupi a njemudri, my szami we tym zebi pomhac̄, my szami swoje hréchi a winy sahubicz, my szami zebi swoje winy wodac̄ njemözem. Dzeczi tola, hdz̄ su někto skiego wobeschke, zebi szame wodac̄ njemöza, ale nan a macz jenicez mōžetaj rjez, hdz̄ so proshytaſ, moi byno, moja dżowka, tebi je wodate. Po tajkim tez my, kaž szubjem byn k swojemu nanej, k njebieſkemu wotzej s pokutnej wutrobu a se szysiczkę roſlacia kchwatač a jeho proshyz mamy: wodaj nam, my bym szreszili psched tobz a we njebju.

Sktó teho dla nozhyk pschi spoczątku nowego lata k sktowrtej prostwie sjenajslim wodnym a sdychenjem pschitajic tu pjatu: wodaj nam nashe winy, pschetož, my njejsmy teho hōdni, sktož proshymy, a njejsmy jo tez szkuzili. To pak so dyrbil statz, so byhym stajnje teho wedomni wostali, so Bóh nam wschitko chze s luteje hnady dac̄ naszeho kniesa Jesom Chrysta dla. Nam kſheszijanam w evangelionje je siewjene a psches Chrystusze we czerpjenje a wumrječe szaygloszane a wobtwerdzene, so pokutnym hrechi budza wodate, njepokutnym pak szdzerzane. Po tajkim s pokutnej wutrobu a we wérje do Chrystusza Jezuſa tutu prostwu czinic a so troſchtowac̄ mamy, so nasz wóz w njebieſzach wschitke nashe winy, male a wulke, nam woda, ieli jeho wo to proshymy, a njeſe žana wina mala

a žana wulka, kotrejž dla njebhym dyrbjeli ho th-
ſticiž a ruzdziež a wo wodacze poniznje proſhcyž.

Zeli Bóh njebhjeski wócež tajki milosćiwych a do-
brociwych knies, so s luteje luboſeže nam Jezom Chrysta
dla wschitke nashe winy wodawa, dha bychmy jeho
niedostojne džeczi byli, hdyž bychmy se ſurowoſežu džyli
hidziež a pſcheſežehac̄ ſwojich ſobuczlowjekow, kotsiž ſu
ho nad nami něhdze pſchehréſhili abo nam někajku
ſtoſcž a kſhiwdu cžinili. Wſchak je nam jako kſchesči-
janam wot ſwojeho knieſa ta nowa pſchilaſnja data:
lubujež ſo bjes ſobu, jako ja waſ ſubowaſ ſym, pſche-
tož na tym budże kóždy póſnacž, ſo ſeže moji prawi
wuczomniž, hdyž luboſež bjes ſobu macze. Wſchak
nam wschitkim je prajene: dajež, dha budże wam date,
wodajcze, dha budże wam wodate, požohnujež tych,
kotsiž waſ poliſia, cžinje dobroru ihm, kotsiž waſ
hidža, proſhče ſa tych, kotsiž waſ pſcheſežehaju, ſo
bychcze džeczi byli waſcheho wótza w njebhęſach.

To my jara mako wopomnimy, to my jara hufio
ſabudžemy. Nam ſ myſlow wupanje, kajke wulke winy
my pſcheziwo Bohu a pſcheziwo ſwojim ſobuczlo-
wiekam mamy, ale to my ſapomnicž njemóžemy, ſchtož
ſu nam druſy ſleho načinili. Mér ſ Bohom ſebi
žadam, ale mér ſ čłowiekami my njeđzeržimy. Na
to naſ pak tón knies ſ piatej proſtiwu čze dopomnicž,
ſo, ſchtóž Boha lubuje, ſwojeho bližſeheho dyrbj ſubo-
wacž, hdyž wón kaže ſo modlicž: wodaj nam nashe
winy, jako my wodawamy naſhim winikam.

Po tajkim ma ja poſchtol Pawoł prawje, hdyž w
liſcze na Koſoſtſich naſ napomina: woblecjež ſo jako
cži wuſwoleni Boži ſwojeczi a lubi wutrobnu ſmilnoſcž,
dobrociwoscž, poniznoſcž, cžichomnoſcž, ſejerpliwoſcž;
ſnijecze jedyn druheho a wodajcze ſebi bjes ſobu, hdyž
ſchtó někajku ſloržbu na druheho ma; runje kaž wam
Chrystus wodaſ je, tak tež w. Njebudžym podobni
na teho ſleho njevužitneho wotrocžla, wo kotrejž
pola Matth. 18, 21 ſu powjeda, ſo jeho knies na
jeho naležnu proſtwu jemu wschitkon jeho wulki dolh
be ſpusheſit, liž pak ſo nad ſobuwotrocžkom, kotrejž
jemu něčto mało winojuh be, njechaſte ſmilicž.
Bože ſmiljenje njech nam ſtajnie a pſchezo pſched wo-
cjomaj je, ſo tež my ſmilnoſcž wuknjemy a wopoka-
ſujemy. Njech ſym ſjednotliwi a k wodaczu hotowi,
dobrociwi a milosćiwi. Hdyž my ludzom iſh hręchi
wodam, dha nam naſch njebhjeski móz tež woda.
Sbóžni ſu cži měrni, pſchetož woni budža Bože džeczi
mjenowane, a ſbóžni ſu cži ſmilni, pſchetož woni bu-

dža ſmilnoſcž dostacž. Zeli možno, tak wjele hacž na
naſ je, dha džeržym mér ſe wſchěmi ludžimi. Ře temu
pomhaj Bóh wam.

2.

H u d a n c ź f a.

Prěnje hudancžko, kotrej ſo w pſchidawku ſ pro-
thy na l. 1869 namaka, je woli. Druhe ryjež
wot pęžotki, kotrej ſe ſwojim jědojnym žahadkom
pornjo wojałej pſcheziwo ſwojim njeſpſheczelam ſo
wobura. Róže po doli abo na horach ſtejaze ſu kaž
małe hrędziki ſa my, ſ kotrejž kaž ſ pinzy ſebi ſkódkę
wino a kmanu muſu rubi a wunjeſe a w ſwojich
pankach kaž we komorkach ſkhowa. Pęžotka je ſna-
mjo pilnoſcze a wopiskmo džerawoscze ſa naſ cžlowiekow.

Tsceje hudancžko je: wětrník a ſchtwórte: ſwón.
Mudre hłóczęli ſu te ſame wěſcze wuſhudeſe. To
pak nikomu ničo njeſtakodži, hdyž ſwoj roſomicž na-
kojuje a wóſi, cžohož dla pſchedzenaſ ſ nowa tajke
wězki ſobu pſchinjeſe. Hudajcze, ſchtó to je, ſchtóz w
ſkładowazych ſchtučkach ſo lhowa a je to zlye ſerb-
ſke ſłowo:

Hdyž ſ wopředka ty cžitasž moje mjeno,

Dha woram, wſcžu, mřcžu ja a ſhju;

Cžitasžli ſ wopjeſcži ſak mje jeno,

Pſchi wobjedze ja twoje blido kryju.

3.

Ty njeđyrbischi falschnje ſwědczęſc pſcheziwo twojemu bližſcheniu.

Pſchihłódnik je hórschi hacž paduč, to je ſnate
a měrne ſłowo. Pſched padučom pomhaja ſanki, niz
pak pſched pſchihłódnikom. Paduč mi cželne ſwětne
kuſko kranje, kotrej ſo druhy ſaſo lóhko nadobycz da,
ale tamny pſchinjeſe mje wo dobre mjeno a cžesž, a
to je kuſko, kotrej, jeli ſo je ſhubju, mi wulku ſkhou
pſchinjeſe.

Keď vérno to je, to mōžesť s teho pôsnacă, schtož je ho psched někotrymi létami w h. ťačo. We tnym malym městasčku běchtaj w jenej hachy dvaj pschekupzaj. Jedyn s mjenom R. ho jara derje živiesche, pola druhého, s mjenom S., vikowanje njen- džesche, taž dýrbiesche. Wón swoje wěžy njewothlada a njewobstara taž R., kiz bě jara sprózniw a psche- cíwo wschitkim ludžom jara pscheczelniw. S. ho nad tym jara hněwasche a na wschitke móžne waschnie sa tym stejesche, so by kúzow swojego ſuzoda na ho ſezahnýk. Dokho ho jemu to njeradži, ale tola po čašu. Junu čerwjena khoroſež w bliskoſci wudnyri a runje w tajlich khěčach ho ſapocja, kótrýchž wobyl- dlerjo pola R. kúpowachu.

S. pschindže s někotrymi swojich pscheczelov hromadu a rycěſeſe ſ nimi tež wo tutej khoroſeži a pschi- ſtaji: njeſkym ja dawno prajík, so psches mojeho ſuzoda njeſbože na bližšu wokolnoſež pschindže; pschetož ja derje wém, s kajkimi ſchłodnými jédoſtym i wězamí wón ſiňalo a palenz měſha a psches čož wón nje- knichomnemu khofej barbu dawa a jón ſa dobrý psche- dawa a tak po čašu ludži wo ſtrouſež a žimjenje pschinjeſež dýrbi. Tola pak njecham ja nicio wo tym wjedzieſe, ja praju to jenož tam jako dobrým ſnatym a pscheczelam.

Tajka rycž ho wschitkim wěriež njecháſe, tola pak dokho njerajſeſe, so ho to wo třeje khěči powje- dasche. Dokelž ta ſta khoroſež dale bôle pschibjerasche a wjele ludži na nju wumrje a žane lekarſke pomozne wěžy pomhac̄ njechachu, dha napoſledk wjele ſtom ludži ſebi wo prawdze mygleshc, so je ta baſen wě- noſež, kótrž bě S. pěknje doſež roſnjeſež a kótrž bu psches wschelake pschidawki powjetſhena. Někotsi lud naſchčiuwachu, so njebyhu dleje tajſeho ſebaka, kajkž R. býč dýrbiesche, w měſeſe čerpili.

Jedyn njeđelski wjecžor naſta na jene dobo wulki ropot a hara psched R.. owej khěči. Wolna ho ſa- pocžachu róſno bicž a bu hrožene, so chzebzja R.—a ſa- bicž. S. pomozu někotrych dobrých pscheczelov, kotsiž njeněrný lud ſpoločiž ſpytachu, ale to njenóžachu, radži ho R. ej čeknýk. Lud ho roſnjeſemdrjený do khěče čiſhčeſeſe a wschitko, ſchtož w khlamach namala, roſbi a pschekupne wěžy ſa wjele taroſynt tolerjom roſmjeta a ſkónzowa. — Wschitko bu wobſchložene, ſchtož bě w khěči a w khlamach a hdy bn R. tu wostak, njebyhu jemu ſti ludži žimjenje pschepuſchčili. Wón bě wschitko ſhubil, ſchtož bě ſ wulkej prózu nadobýk,

a bu proſher, dokelž bě ſ malym ſamóženjom a ſ luthym dokhom ſwoje pschekupſtwo ſapocžak. Haj! ha- ma wýſhnoſež bě pscheczivo njeſtu a dashe jeho pý- tacž, so by jeho ſeča. Dokelž pak w tamnym čaſu njeby radžene bylo, ho popamhej dacž a wón ſwoje ſjewinowatoſež ſ nicžim njenóžesche dopoſlaſcž — pschetož jeho twory běchu wſchak wschitke wot ſteho luda pschi tym ropocze ſtažene, džerjeſeſe wón ſa to najlēpsche, do zaseho kraja čeknyc. Tu wſchak wón ſe ſwojej wuſtojnoscju ſphyta, kaf by ſebi a tym ſwo- jím khleb warbował. Po wuſtatej wulkej muſi pak wumrje wón. Pschémózne ruženje, kotrehož ho ſuni- nyc njenóžesche a dopomjenje na tu wulku njeprawdu, kótrž bě ho jemu ſtaka, hacž runje bě zhe njewi- watty býč, bě wina jeho ſažneje ſumercze. Pschi jeho rowje we zusbie plakache khuda wudowia ſe ſchtyrjomi ſyrotkami. Keď dha ho pschiblondnej Š. džesche? Mějehož dha wón nelič řeſe ſbože a wjazy kúzow w swojich khlamach, hdyž jeho ſuzod tu wjazy njebe? Matu khwilu dře jeho wěž řeſe džesche. Se ſkó- ſkim hladkowanjom wón ludži ſ ſebi čahnyč pýtaſche. Ale dokelž čyžiſe ſo ſ možu woboharjeſe, dha wón ſ njeprawej tworu, ſ njeprawej wahu a ſ njeprawej měru ſapocža wilowacž, a po krótkim čaſu ho wo- doteřenje pschinjeſe. Wýſche teho jeho ſwědomnje njeſpashe. Čim bôle wón to ſhonjenje čiňeſeſe, ſo ſu ludžo wo jeho wotwobroča, čim bôle to dopom- jenie na to, ſchtož bě ſwojemu ſuzodej R. načinič, jeho čwiſlowaſche. Wón pschindže na khore kožo. Wſchitla lekarſka pomoz bě podarmo. Wón ſam ču- jieſeſe, ſo wocžerſtwicž njenóž. Džen a nôz žane ſpa- ſe njenóžesche a počný njeněra wón ſo na ſwojim kožu walesche. Jeho pschiblondjerski njeſkutk jemu ſwě- domnje wobčezjowasche. Jemu ho ſdaſhe jako by jeho ſuzod R., kotremuž bě njeprawdu čiňič, ſ blědym wobličjom pola jeho koža ſtejal a jako býču ſyſly jeho wobkhudnjenye wudowý a jeho ſyrotow jeho na wutrobje palík. W poſlenich hodžinach ſwojeho ži- wjenja wuſna wón ſwoje žadkawé pschiblondjenje du- chomnemu, kiz jeho woprajicž mějehož.

Njebudž naſchčiuwac̄ a njeſchiblondzej ſo ſe ſwojim jaſykom. Sir. 5, 16. M.

Pjenes je knjeg.

Sso wobohacjic, to su ludz̄o we wszech c̄asach byli. So bych uzebi wulke bohatstwo na hromadzili a s lóhlej prózy pjenes y nadobyli, su człowjelojo wschelake uzebi wumyślili a cziniili. Na sprawne waschnie, se zwérnej dżekawoscju a pilnej sprózniwoścju hladacj, kāk by jedyn dale pschischoł w swoim powołaniu a něshco uzebi warbował, to naschemu něczischemu czlowieństwu psches mēru dokho traje. Wschak hmy psches jézdzenie na železnizach a psches telegrafiju swuczeni, wschitko tak spěchnie hacj möjno wuwiesc̄. Nekotsi so teho dla narycza, so psches paduchstwo a jebanie wjele ruczischo i bohatstwu pschindu, ale woni sezinja to shonienie, so so to se salonomi kraja niesnieže, budza popanjeni a do jaſtwa czisnjeni, hdzej chwile dosc̄z maju wopomnicz, kāk sachodne wschitko je na zwęże. Drusy, dolej niewerja, schtož Boże słowo prosi, so wulki dobytk je, schtož bohabojaſtm je a ma dosc̄z na tym, schtož jemu Bóh da, so hroſnej pschwérje pschepodadža. Wericz njechadža, so Bóh kózdemu wudzeli, schtož i žiwosćzi a potrebnosczi žiwienia ſluſcha, jeli so to swoje czini a zwéru dżeka a so prouje. Teho dla s pschivéry to a druhe ſapocznu, so bych uſterje lepie s pjenesam pschischi a pjenes je jich pschibóh Mammón, lotremuž zwolniwje wopory pschinjeſu. Pjenieżna lubosc̄ je korjen wschitkeho ſeho, lotraž je so někotrym lubika a su so wot wery ſakudzili a ſami uzebi wjele boleszow na cziniili.

Pschecjataje, ja was proſchu, ſledowaze powiedzko s ledzbiwoscju a prajcze, hacj ja poſchtoł Pawoł zyle prawje nima, hdzej rjeſnje: lotſiž so džedza wobohacjic, tajž panu do ſpytowanja a do ſyze a do wjele hlyphach a ſchłodnych žadosezow.

Na połonſchej stronje lužiſkich horow, lotrychž najwjetſhu, Ćernoboha, w̄y snajecze, leži we walkim płodnym dole wulka wjeſ. Teje mieno njetriebam mienowac̄. Kózdy lohlo wuhuda, kāk jej rěkaju. W tutej w̄y bē klamarja a je hiscje dženja tam, hdzej so woſebje w symje młodzi ludz̄o ſhadzowachu. Klamar, kiz bē pschellepana hlowa, bē ſebi wot swojeje wyschnoscze ſ lebnoſczi prawo dobyk, so zmędzisze piwo a palenz, wino a hloſej ſchenkowac̄, czohož dla bēch ujezni korezmarjo na njeho hetro ſki. Raž prajach, dha pola tuteho klamarja kózdy wjezor twaſtvo młodych a starzych mužow so ſhadzowach.

Egi tam swoju trubku kurjo ſebi něshco powiedachu, ſchlenzu piwa abo palenza piachu a te dolke wjezorzy so jim minyču, so njeviedzichu kāk.

Vjes tymi, lotſiž tam pschilhadžachu, bēch ſchyrjo młodzi mužojo, lotſiž tam wschednie bēch a ſo ſami ſa jene blido ſeſhydawſhi kharth hrajachu. Hdzej praju, so su to młodzi mužojo byli, dha dyrbju pschistajc̄, so woni moje dla ſchyrzeſi lēt starci bēch a chzu na mēſce jich wopisac̄. Jedyn wot nich rěkache Pawoł a bē wo w̄y bur byk, ale hubjene hospodarſtvo wjedz. Korczma bē ſo jemu bōle lubika, džigli jeho dwór a Boži dom. Wón bē ſ hordoscje ſebi dweju konjow džerzał, bjes tym ſo ſ dwemaj wołomaj jara derje swoje pola by wobdzekac̄ mök. Po taſkim, so by ſa konje džeko mēl, jézdjeſche ſa druhich do mēſta a do Druždjan, haj do Lipſta, ſakomdži pschi tym swoje domjaze hospodarſtvo a ſaleſe do dotha, so dyrbjeſche swoje kubleschlo pschedac̄. Wot teho, schtož jemu bē wysche woſialo, bē ſebi kheglo ſ kruhom pola kupit a dyrbjeſche něk dželac̄, hdzej hłód čerpic̄ njechadže. Druhi wot tych ſchyrjoch bē wulki ſahrodnił ſ mjenom Klinla, lotremuž ſo jara derje njen-džeſche, a woni ſam bē na tym wina. Pschetoz woni dasche ſebi kharth klasz a bē teje pschivéry, ſo ſłot, hdzej jemu ſkhor, je wobkuſlowany, czohož dla ſebi jón ſarjez dawasche, ſ czim wjele pjenes pscheczini. Temu ſcezemu rělachu Kottiz Jan, lotryž bē ſkalz a ſchtwórtemu rělachu Habeliz Jurij, kiz pola wjeznych ludzi na džeko khoodjeſche. Wschitz ſchyrjo njebech ſani ſki ludz̄o, so by schto něshco ujepraweho na nich prajc̄ mök, jako bych uſterje ſchadzowachu abo wopilzy abo teho runja byli. Ale w jenym bēch psches jene, to je w pschivéry do ſcherjenjow a potajnych duchow a węzow a w tym żadanju, ſo wobohacjic bjes nałożowanja prózy a džeka.

Khłamar ſam, pola lotrehož ſo tucji mužojo na wjezorach ſhadzowachu, bē człowjek, pschivéry ſylnje pschithileny, kiz wschelake rjane węzli wo ſcherjenjach a ſchazach powiedacz wjedjeſche, ſo poſlucharjo do ſtracha a hroſh pschindzehu.

Jedyn wjezor wokolo hłód, hdzej psched woknomi wetr wjeſeſche a deſtež ſo wonkach lijesche, ſedzichu pola klamarja někotsi hromadze a egi prjedy pomjenowani ſchyrjo njeſaloko ſa druhim blidom swoje kharth hrajachu. Powiedanje a bledženie tón króz pola tych, lotſiž tam ſhromadzeni bēch, hicž njechadže. Dha jedyn wot tych hofczejow ſawoła: Klamarjo, powiedaj

ty nam něchto! Cjoho dla niz, wotmolwi tón a sa-pocza talkie:

Wý tola wěscze, so w sambženach wójnach bohaczi ludjo swoje pjenieshy a druhe dro e a wožebne wězy do semje ſu fahriebali. Dokelž p ī husto je ſo ſtačo, ſo thěſſe wumirjechu, dha ſu je w ſemi ležo wostajili. Tajte pjenieshy a ſchaz hřečeze dženžniſchi džen na někotrym blakn fahriebane leža a by to prózny hódne bylo, je wunamakac̄ a wurhez. Šchtóž ſo na to wu-steji, móže lohko i wulkuemu bohatſtu pſchitn̄.

Tej na naſchej horje, powjeda ſo, ſu tajte měſtna, hřezech tajte ſchazy potajene leža. Za wém ſo dopom-nic̄, ſo mój džéb, hdyž džéčzo běch, wo tym vřečeſče, ſo je njedaloko Cjornoboha wjèle pjenies fahriebaných. Je to mjenujzy w naſeczu teho lěta bylo, w kotrymž je ſo buſtejanski nadpad w kydomlētnej wójnje měk, ſo džéčzi ſe wžy na horje truſkalzy pytaču. Tehdy ſu tam pſchitn̄, hřezech wžske ſlaky leža, jako bychu powostanki stareho hroda byly, a ſu widžile, kaž ſrje-dža w tyh ſlakach ſtač mlody knjies a mlode knjeni ſedžetaj. Ta mloda knjeni je ſwoju hlowou na ramjo mlodeho knjeſa ſhilenu měka a je jara hora a ſlaba wonhladala. Woni ſtač te džéčzi i ſebi woſaloj a ſebi wot nich truſkalzy žadaloj. Te pak ſtač jara derje ſaplačzikoj, pſchetož kóžde wot tyh džéčzi je jedyn čerwjený ſloty doſtačo. Škoku ſu džéčzi domoj bě-žake a to, ſchtož ſu widžile, ſtarſhim wupomjedač. Džedowý nan pak, wčipny ſhonic̄, ſchto to ſ mlodym knjesom a mlodej knjenju na ſebi ma, je ſo na horu podak a je po ſwiatym wježeru tej tam trječil, hřezech ſtač bylaj. Nasbala je wón ſtejo wostač a ſhyschač, ſo ſchtož ſopa a rye. Nicžo pak njeje hewak widžik. Dokho je ſteak a je jemu bylo, jako bychu ſo zyke mechi ſkočho wuſhpale a je módra ſwěčzla ſo wysche tyh ſlakow, ſotrež ſo hromadze džerža, ſo ſrjeđa bjes nimi je kaž ſiwa, ſo polaſala a žaſočenje ſo ſly-ſhceč dalo, jako hlož mřežajeze žony. Hroſa a bo-joſeč je pak na to džedoweho nana nadpanyla, ſo je domoj khwatač. Nasajtra je wón ſo ſaſo ſhroblit na horn hřezech a je po tyh ſlakach woſoko ſaſk, njeje pak nikoho wjazh namakal. Měſio je zyke wopuſč-ezenje bylo. Jenož to je widžic̄ bylo, ſo je wot ko-njazych ſtopow trawa roſteptana. Nimale tydžen po tym pak ſu jěſdni do wžy pſchitn̄, ſo ſebi wohonjeli, hač njeje ničto mlodeho knjeſa ſ mlodej knje-nju widžik. Tež ſu woni wudawali, ſo ta mloda knjeni je džowka nojbohac̄iſcheho čeſkeho ſemjana byla,

kotraž je ſe ſwojim nawoženju ſ hrodu ſwojeho nana, kž jeju žentwu njeje pſchidač hřyč, čeſkyla a ſwoje zyke ſamoženje ſobu wſala. Za njewém, pſchitn̄ ſhlarat, hač je ta wěz wěrna abo niz, mój džéb je pak mi wo tym wjèle króž powjedač. Tež je wěſte, ſo ſu ludžo ſa tym ſchazom, kž tam je fahriebany, ryli, ale njeſhu tu wěz prawje ſroſhymili! Ale wo prawdze, ſchtož by to roſhymil, tón by ſebi krafne ſamoženje dobýč a i wulkuemu bohatſtu pſchitn̄ móh!

Tako bě ſhlarat ſwoje powjedanczko ſkónčil, ſmě-jachu ſo jeho poſlucharjo a ryczachu jemu klubu, ſo njeje hřzom dawno ſam ſpytač, to fahriebane ſkoto ſe ſemje ſběhnyč. Tón pak wiſeſče ſ hlowu prajíz, ſo tón ſchtož to dže, ſ cžertom ma cžinice a ſo tón wſchal ſe ſobu žortowac̄ njeſta. Talo hřečeze to a wono běch ubležili, džechu wſchitzh domoj.

Jenož cži ſchtyrjo, koſiž běch u pſchi druhim blidje kharthy hrali, wostachu ſedžo. Woni běch u derje ſobu na ſhlarajowu rycz poſluchali a ſe ſwojim hražom ſastali. Woni ſebi někto hřečeze bleſčku palenza ſlaſachu a ſo bjes ſobu ſkradžu roſryčowachu. Šhlarat pak lehnu ſo na karvu pola hachlow a wuſhny.

Tym ſchtyrjom towarzach to powjedanczko wo tyh na horje fahriebaných ſloty w myſlach tčesche. Woni běch u hřzom wo tej wězy ſhyscheli a jim ſo ſdasche, jako bychu woni powołani byli, tón ſchaz ſběhnyč. Kolliz Jan drje měnjeſče, ſo ſebi čert, kž tajti ſchaz wobwa-chuje, žadyn žort lubič njeſta, a kóždemu ſchiju ſlemi, kž ſo do jeho wězow thla. Ach ſchto, praji Klinka, ja ſo ani čerta ani jeho wovki njeboju, ja ſa tym ſchazom rhyu a hdy bych ja ſam to dokonječ dyrbjal. Ně, ně, woſaku cži druſh, my cži pomhamy; hdy bychmy jenož wjedžili, tak my tu wěz wutwjeſcz dyrbjeli. To je moja wěz, wotmolwi Klinka, a prañy wo blido.

W tym woſomknjenju woſčinichu ſo ſtwine durje a hlowa jeneho muža bě widžic̄, kž praji: ja wam ſobu pomham. Bě to Klinkowž ſuſhod, ſ mjenom Lěních, kž dō jſiwy ſtuſače. ſchto ty tu čzesč, woſaku ſchitn̄ ſhlarat roſnjemdrjeny. Pſchetož taj ſuſhodaj ſo niemožeſtaj na žane waſchnje ſnjeſč. Bjes nimaj bě ſtajuje někajta pſchekora a hřezech móžeſtaj, ſebi něchto i lubu ſcžiniſtaj. To ſebi drje myſlach, ſo wž ſchtyrjo tu ſedžic̄, hdyž ſu wſchitzh druſh domoj, wotmolwi Lěních. ſchto to tebje ſtara, rjelnu Klinka, ty nam tu ničo ni-masč roſkaſowac̄; praj nam, ſchto tu čzesč? Za čzu wam pomham, hdyž budžecze ſa tym fahriebanym ſchazom na horje rycz, rjelny Lěních ſo ſmejio; pſchetož wón

bě psched wołnami wołkach stejo wšcho klyschak, schtož bě klymař powjedač a schtož běču czi schyrjo dobrí towarzchojo wurdzili. Wo tebie my nserodžimy, sawoła klinka, ty falkhny Judasho, czin, so se jstwy pschindžesč abo my cze s njeje ciznijemy. Pschindžeče jenož, wotmolvi Lénich, kiz bě klym čłowjel, a pokasa jim swoju móznu pjasč, skróbleče so jeno, mje pschimacz, wó njebolakojo; czertowske puki wó krydniecze, hdýz mje na połoj njewołstajecze. Na to nastą klylna hara. Czi schyrjo so na Lénicha walichu a jeho pjerichu. Kónz wšchego bě, so bu Lénich s domu ciznijemy a so wón klejo a lestrujo domoj džesče. Tež jeho njeprzechzeljo klylamarnju wopisčicju.

Wiele czaža bě so minylo a wono so sdaſche, jało by ta zyka naležnosč w nastupanju teho schaza spała a sabyla byla. Skradžu pak so czi schyrjo towarschojo wo nju jara starachu. Woni so w klinke domje husto seidžechu a tam mudru radu składowachu, tak bych u tola swoje prijedkwołacze nanašlepje wuwjedli.

Klinka bě hžom tsi krócz pola żony pobyl, kotaž kartyk kladžesče, a ta bě jemu tsi krócz węšczita, so budże po krótkim czažu bohaty muž, so so jemu wšchito radži, schtož prijódł ma. Psches to bě jeho dowěrjenje mózne roſtko. Teho runja bě wón so hžom několry ras do města podał a s tamnym bězjom jednak, kiz bě po ludowej myſli w tajkich klymskach wustojuj. Tón bě jemu sá wěste pienesy te knižki požęcik, w kotrychž te modlitwy stejachu, lotrež so spěwacž mějachu, hdýz schto sa tajkim schazom rhy a bě jemu wšcho prajik, schto czi niž a tak so sadzjerecž ma, so by so tón skutk derje radyk. Hdýz je czi tón požohnowany prut, tak mjenowanaya wünschelrutha, bě wón jemu sjevit, pokaze, hdże tón schaz leži, dha dyrbischa džeru na dwaj kohęzej klybou wuryč a na nju czornožidżane rubisčko tak skłaszc, so so na kóždy róžk teho kameho jedyn skoth położi. Na to spěwaj te modlitwy s tych knižkow a hdýz by je wuspěwał, so tón schaz sběhnje a budže w tej jamie, kotaž by wuryc, ležecž.

S wulkej nutrnoſežu pschipožkuhachu czi drusy tijo, jało jim klinka jedyn wjeczor w swojej stroě s wubjernej rycznioſežu to wšchito wulkadowasche. Židyn wot nich njezwłowaſche, so to wšchito je wěrue a wěſte; tola so žadyn tež wěſteje bojoſeže a hrosy smiňycz nje-mojeſche. Wóžebje pak so jich wulroba poſtróži, jało jim klinka kruče sakasa, so pak žadyn wot nich, hdýz so na horu podadža a tam rycz budża, žane kłowęſko ryčecž njeſmje, hewal by cžert jim wšchitkim schiju ſlemiš.

Tola pak běču wšchitzu hotowi a swólniwi, hdýz bu wucžinjene, so so w noz̄y, hdžez budże młody měšacžk zwęczęſie, ta węž wurojeſež dyrbí. Woni klybiču, so chze kóždy so wo jedyn skoth staracz a so chzedža wšchitzu schyrjo hromadze to czornožidżane rubisčko kubicz. Na to woni so w protyžy wobhonjachu, hdž budże młody měšacžk a hlaſl tón bě runje na jenu wutoru, kotaž je po ludzazej pschiwérje wubjernje sbozomny džen. Wondželu wjeczor džerzachu woni pola klinki swoju poſlenju shromadžisnu a tu bu wucžinjene, so ma punkt džesacžiſh hodžinow kóždy swoj dom wopuſčecž, motyku a kopalcz kobi wacž a so so chedža pschi tym wulkim dubje trječicž, pola kotrehož schęzjeſla na horu nimo wjedze. So pak nichto žane klo węžko njerjeknje, pschistajji klinka, hewal so wšcho klasu.

Nikomu njebě do myſlow pschisčko, so móhle schto něſčto wot jich potajineho skutka šhonicž. A tola bě jedyn, tak husto hacž so běču we klinke domje skhadzowali, pschi wołnje stejač a wójisko wotpožkuhach, schtož běču cziile schyrjo towarschojo wucžinili a wurdzili. Bě to Lénich, klinkowu ſužod był, kiz na to kalaſche, tak by te czertowske puki jim narunacž móhle.

Wutora tu bě a wjeczor młodeho měšacžka so bližesče. Czmona czorna nož kryjesche ſemju. Džen bě jara horzy był a tolste mrózcele walachu so po njebeſach. Młozny wichor storlaſche je jow a tam a wujesche ſatraschnie po schtomowych wjeschach. Hdýz bě džesacž wotbiko, bližachu so schyrjo mužojo i staremu dubem, kiz pschi podnoſy horz wwoje schërole hakosy wuspchęſcerasche. Hdýz běču so tam ſechli, pschimilnyku ſebi mjelečo. Hdýz budžichu ſebi ruzh dali, budžichu derje ſacžuli, tak kóždy s tschepotanjom so tchahę. Sbože tež bě, so běſche czma, hewal budžichu widželi, tak blěde jich wobliža ſu. Žadyn žane kłowęſko njepraji a jało bě jidnacze wotbiko, podachu so na pucž, so bych u na horu doschlí.

Wichor ruijesche a wujesche, so so schmrečki, pod kotrymž so schęzjeſla wjescze, hacž i ſemi ſhibowachu. Druhdyn woni stejo wostachu a ſady so hladachu, pschetož jim bě so ſefdak, jało by ſa nimi schlo ſchol. Wichora dla pak niežo njeſklyſhachu a czemnoſež dla nikoho njewidžichu. Klinka přeňi džesče a czi drusy ſa nim. Husto dyrbjachu so bližscheho schtoma džerzecž, so jich wětr njeby i ſemi cziňykl. Pomaku so woni po horje wjachu, bě to runje několre minutę do dwanacžich, ſo na to město stupichu, hdžez po jich myſli tón ſahrjebanym schaz ležesche.

Skalý wýšoke a mózne tam koko wokoło ležachu a předja bjes nimi bě prósny blečk, hdyž woni sastachu. S wulkej nusu sochwécijská Klinka satarnju, pschetož wětší pschezo saho zwézu hašmy, hdyž bě ju sahwécijsk. Hdyž pak ho tola słonečne zwézješche, sapoczachu wschitzu schtyrjo džéru rycz a hdyž bě hukuba doseč, počožichu na nju to czornožidzane rubiscklo a na jeho schtyrjo róžki kóždy zwóje škoty. Na to wuczeže Klinka zwóje knížki se sala a sapocza te lestrářstvo schtyczki a modlitwy czitacj, psches lotrž ho tón jħaż dyrbješche naħabiz dacz, so by ho s hukubim wusbħmyle. Dha na jene dobo zwétky bħekf kaž s plómjenjom jich wobħwécijsk a zjulne hrimanje ruješche, so wschitzu s tħepotanjom ho satschażechu a Klinz knížki s ruki na semju wupadżechu. Tón val je rucze saho sběže a s nowa zwóje paczjerje spewacj sapocżinacħe. Wón żebi myħlesche, so je to lute pschedżiżwjenje teho skelha duħha, kiz ho wobara a żebi njeħha zwój schaz rubicż dacz. Bóle wotsje wón te schtyczki čjita, s kótrymiz tuteho njeħscheczel salħanacj bō nadžijs, a bóle wótsje wiħor wuje a bóle ho mróżeże ċornja. Nahle salħexxa ho a na mēsżej ho saħrima, so ho semja a skala satschaż a so ho eżi tam shromadżeni po semi waleja. Hałosha a kruchi drjewa wot wulkeho schmręka, do kótrehož je bħekf dyril, padaja s wulki mięupami na nich a lamjenje kuleja ho do džéru, lotrž je wurjta a torhnu do njeje židżane rubiscklo a wschitke schtyxi rjane scôte.

Wschitzu schtyrjo schazryjerjo na semi leżo s tħepotanjom s zjakej schije wokasa. Eżi tħio, kotsiz bħemu najdali wot skalor stejeli, ho prēni shrabnu a skalaja po horje dele taż wjelle haċċ jenoż běżejz mħaża. Krawiż na rulach a na noħach a bjes wħċomaj rosdrapani wot l-egħnej kerkow a s rostorhanjmi fuñnieni pschibbexa woni domoj, bledzi kaž semiret ċeċka. Wħobi Klinka tal derje zo nijem ġejše.

Wón bě pożlenti wot tħix schtyrjox. Iako bě na nohi pschisħok, ho hiġcie jedyn kroż sabħiżtnu a wón w zwójich fróżelach wokoło ho a sadu ho pohlada. Ale schto wopishe jeho postrójenje? Sadu skalý na dobo ho doħbi ċżorni schtalt polaže, kiz na njeħha dje. W ruži dżerżi to scherjenje wulki wjerbowi kiz a s nim pjerje na Klinku kaž njemdri. Buki to bħemu, kótreż jeho zjek scheroli khribjet trjeħieħu a kaž helski wohen palachu. Wón běżesch a skalasche kaž tħellem fajoz po horje dele, ale jeho pschedżehar sa nim, a pschezo saho jeho bije, jaṭo by jemu to najwjetše wjeħżeże bylo.

„Wschitke dobre duchi khwala Boha!“ stona Klinka,

a nowi wótrę pul na jeho khribjet padże, so jemu dach wundje. Ebhej ho wote minnje, Satanażo, wokasche wón; k pomoż, bratija, k pomoż, wón miej slónzju. Ale żani bratija tu njebeħħu, wjelle bóle nowe puli na njeħha padachu, hörxha a wótrijsche džiżli priedu, k temu ho desħeqiż lijesħe, kiz schejżeku a zjeku semju hkladlo-wasche. Klinka padże a hdyż qħażiżha stannej, dha jeho hrósbu qżiżiżom s nowej mozu do njeħha pjerijsche, so na jeho molkej fuñni wuskaħxa, kaž by pohonċi s l-kħudhom praxxak. Tón wħobi běżesch — haċċ napożiedd do riki plumpny, lotrž njeħbe widżiż. — Woda bē psches desħeqiż khettro narostka a wón budżijsche ho tu tepit, hdyż njeħbusijsche staru wjerbu doħħaħnyk, lotrž zwóje hałosha jemu napħsċedżiwo tkasħe.

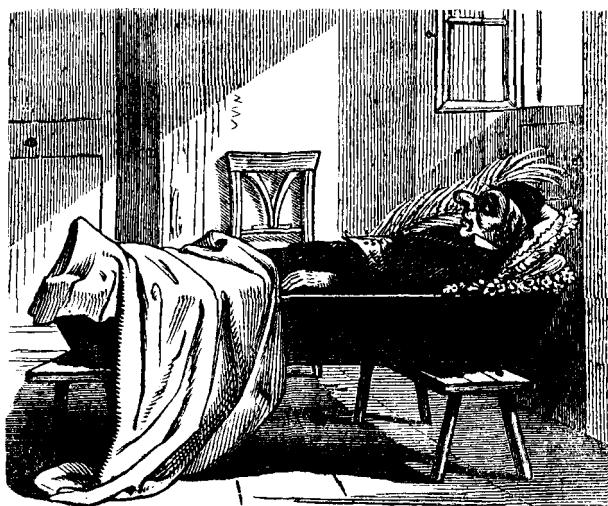
Hdyż bě s riki wulħek, tħassiesche ho tħepotaj, pschedżiż wot priedawisħeho bēħanja bě wón ho pschedżiż a to kumpanje we wodże bě jeho naħminni. K sbożu pak bě ho tón sħi njeħscheczel shubik a wjeħżej khwataħxa wón domoj. Ieħha żona, lotrž wot wsħieħi spocżatka wot wuwiedżenja teho straschnego skutka bě wotradżaka, ho njeħħi strōji, hdyż zwójeho lubowaneħo muža wħlada, so je zjile rosbith a se wsħekklix ranow krawi a so kaž molu poż na wsħekkli stanaw tħepotaj do sparneji komorx ho wali. Wona pomħasche jeho bħekfa a jemu lipwe leżenje naħari. Wón pak tola cżejjix il-horri a mējeshche wjelle boħożżej wusstat, priedu haċċ jeho khribjet, tón krawiż rosbith, saho saħoġi.

Ale k sbożu buxu wschitzu schtyrjo psches tutón njeħħi sbożomni wulħad też ho duschi saħoġeni. Woni għwajha skub sej̊in, so njeħħadja niżomu kċedwiegħo wo thim prajie, kaž je ho jidu sejħo a fu drje też tón hamu dżer-żeli. Tola pak bu po frókliem ċażu zjek wəz po zjek wħi snata a tħasħe ho, so njeje L-eriħ hubu dżer-żaf, psched kótrehoż durjemi ho wjerbowi kiz bě namaka, kiz je zjile podobny na tón bħx, s kótrymiz bě Klinka zwóje ġixerġiż puli dostak.

Hdyż ho jedyn wot tħix schtyrjox nόzjix schazryjerjow w korejnejne abo pola khamarja polasa, dha drużu jemu ho fuñjō na wschitke möżne wasħinje k l-ħebha rycżachu. Teħo dla woni pēknje doma wostachu, też wot nikt pilnje dżelħi. Kaž ho jedyn nadžijs, fu k mu-dremu poġiñiż pschisħli, so psches psħiweru nichō so njeħwobħaci a so najejjepsi schaz a najwjetshi dobysti tón je, hdyż schiż je boħħabja niżi a dosej ma na thim schtoż jemu Bóħ da.

Semjete dżeczatko.

Czechni kmotrsja a czechni kmotry wjeszchu so w Schibalez rjanej khurejci s kschczenja we B. domoj. Woni bchci se wschej nutrnoesci w zyrtwi skutk swjateje kschczenizy sbobu swjetcili, hacz runje to malo dżeczatko bż żakośnje pækacz sapocząto. Dha na jene dobo, hdzj so domoj wjeszchu, bojsny sajeczki psches pucz skataše. Nasz mótk pał tola sało wumrje, pocza śrudnie Michalkez czechna kmotra skorjic. Czoho dla pał to? wotmolni Pumparez czechny kmotr, wjchal je strowy a czerstwy hólz! To mōjczce wericz abo niz, won pał tola sało wumrje, bledzesche wona dale; pschedzoz hraj! I přenjemu je won pækak, hdzj kupyel swjateje kschczenizy dosta a i druhemu sajaz psches pucz bęzi, hdzj so i nim s kschczenja domoj wjesem; wobosie je węste snamjo, so to dżeczo wumrje! Ach! na te pschedzeli tola, swarjesche kmotr, hdzj byszczaje wy

lósh žonki tola so tych wostajicz chyse! ja pał praju, won budże žiwý, jeli so Bóh sechze!

A tola je won wumrje! Tu leži won w swoim kaſhczu! Hdzj bż 72 lét 11 měsazow a 29 dnjow starý, jeho Bóh s czaſneho žiwjenja i ſebi ſawoka.

Jan a pschedzenak so wo nowej mērje a wasy roſtryczujetaj.

Jan. Witaj i nam, wujo! Nicžo nowego?

Pschedz. Łetſa tebi zykh mēk nowinkow sbobu

pschedzenju. Wjèle, wjèle nowego budže wot ſapoczątka tuteho nowego lēta w naschim kraju ſawiedżene!

Jan. Schto dha pał to budże? Budże nowa ſelesniza w Sserbach twarjena? Abo budža nowe dawki nam naſkabżene? Abo budža nowa rycz wunamakana? Abo nowy kraj ſaloženy? Abo nowe klonzo ſtworjene? Abo nowa ſemja poſtajena? Wo prawdzie, w naschim nētčiſkim čaſu so wschtlo pschedzeni a wonowi, to stare so do boka czijſnje a to nowe so khwali. Schto dha pał nowego budže wot ſapoczątka tuteho lēta 1870?

Pschedz. Nowa waħa a nowa mēra budże ſawiedżena! My njebudžem dale wjazh mērje po starej mērje, a njebudžem wjazh wažic po starej waſy; starý kóhcz, starý punt, starý kórz, stará khana dyrbis pschedzacz; na jich mēſio ſtupi meter abo kij, kilometer, hektar, liter a hektometer, kilogramm a decigramm a milligramm a schtō wę, schto dale!

Jan. Ty drje by khpuy, wujo! Tajke nowe mēna dyrbjak ja hiſhče wulnycz wuprajicz a zyle nowe waschnje ſawiesc w mojim domje a hospodaſtſtvoje? Mój starý kóhcz, i kótrymž ja swój płał mērju, hdzj jón wot kalka krydnū, dyrbjak ja roſkamač a do khachlow tylnycz? Moj běrtlik, i kótrymž ja psches ſchtyrzeczi lét moje žito mērju, hdzj je do mēſia na wili wjesu, njedyrbjak wjazh na kožicz, a schto prajisch, mēſio wscheho teho stareho, kotrejuž so wot mlodoſcze ſiem ſzym pschedzeli, dyrbimy to nowe ſtajicz? Iak to rěkaſche: peter a piter a ſchram a piloman a imliſam a ſchpeltar? Bóh ſwarnuj, to ſu ſchpaniſke abo turkowſte ſkowa. Dha drje něk ſkoro tež nowu turkowſtu abo ſchpaniſtu wēru doſtanjem?

Pschedz. Spoloj so, wujo. Hacz runje mōrčiſch kaž dundyr w plónčiku a so hněwaſch na to nowe, dha tola pschi tym wostanje: wot nowego lēta 1870 ſiem nowa mēra a nowa waħa pola naš so ſopocžnje na kožicz.

Jan. Ja bych tola rady wjedzik, schtō je ſebi tole wumyſlit? Wěſcze je to pruski Bismark był, tutón muž, kij je hižom tak wjèle nowego wschtlikim ludjom pschedzowak? Ja wo to nowe njerodžu, ja chy pschi starým wostacz, a hdzj by zyky ſwět so wonowil, ja ſebi moju staru dobrą wēru, moje stare dobre waschnje, mój starý klobuk a kožuch, moju staru waħu a mēru ſathowam.

Pschedz. To njeidže, wujo. Swět so pschedzenja a my i nim. Kaž junu je rěkaſe: stare je ſaſhko, wscho je so nowe ſejińko, tak wschtudjom na

město teho, schtož stare je, to nowe stupi. Hacž runje wšcho stare njeje k facijsnjenju, dha tola tež tu rěka: spytajce wšcho a to dobre sdžeržče. To ty přeč njiemöžesč, to nowe, kotrež mudre hłowę ſebi wumyſla, je husto wuzitniſche a lěpsche, kaž to stare, kotrež my lubo mamy. Poſluchaj pał, schtož tebi prajicž mam wo nowej měrje a nowej wāsh.

Jan. Ja ničo wjazy wo tym wjedzicž nječam, ja wo tu nowu wahu a měru njerodžu, ja pschi starym woſtanu.

Pſch e dž. Haj! dwě lěče možesč hiſhče po ſwojej woli staru wahu a měru načožecž. Wot lěta 1872 ſem dyrbisč pał tu nowu trjebacž, to je psches ſalon poſtajene.

Jan. Kajki je to ſalon?

Pſch e dž. Psches ſalon, kij je 17. augusta 1868 w Berlinje wuſhōl, je poſtajene, ſo wot 1. januara 1870 ſem nowa měra a waha ſo móže, wot 1. januara 1872 pał ſo dyrbí ſe we wszech krajach poknóznoněmské ſwiaſka, po tajkim tež w Sakskej načožecž!

Jan. Schto dha je tutón ſalon činit?

Pſch e dž. Wſhak to ſkysčiſč, ſo je wurađeny ſa kraje poknóznoněmské ſwiaſka. Tutón poknóznoněmski ſwiaſk je ſo, kaž wěſh, po wójnje w l. 1866 ſaložik a wopſchija: 22 němſkých krajow, 7534 □mil a 29,906,763 wobydlerjow.

Tucži wobydlerjo maja ſwojich ſastupjerjow wuſwoſicž, na 100,000 jeneho, kotsiž w Berlinje kózde lěto ſo ſhromadžuju a ſjawny ſejm, w němſlim wón „Reichstag“ rěka, wotdžerža. Na tuthm ſejmje wurađuju woni ſ tymi wotpoſlanzami němſkých wjerchow, wot kotrejchž prěni je pruſki kral, ſalon ſa ſwoje kraje a ſa ſwoj ſwiaſk. Na ſejmje 1868 ſu woni tež tutón ſalon wo nowej měrje a wāsh wujednali a poſtajili.

Jan. Praj mi pał tola, kaž je ſo tajki ſalon wo jenajkej měrje a wāsh w poknóznoněmském ſwiaſku poſtajicž ſměl. Njeſidžesche dha wjazy tał, kaž do-tal bě? Bismarck! Bismarck! to je ſo wot tebje wu-myſliko.

Pſch e dž. Ně wſhak, wujo, ta wěz ma ſo hinal. To žadanje po jenajkej měrje a wāsh je ſo we wszech němſkých krajach hizom darwno a hizom w tym čaſzu ſhlnje hibalo, hdyž běchu hiſhče pod starym bundestagom ſjenocžene. Pſchetož kózdy wot thych 36 němſkých krajow, a hdy by wón runje tež jenož někotre mile wulkı był, mějesche ſwoje woſebne pjenjeſh a ſwoju woſebnu měru a wahu. To pał bě, kaž

ſebi myſliko móžesč, jara wobčežne a woſtudne. Tola pał žadny kraj na žane waſhniſje nječashe wot ſwojeho stareho waſhniſje woſtupicž, a teho dla tež psches poł ſta lět pschi starym woſta. To prawje ſjawnje woſhwědcž, kaž roſtorhanym němſkym kraj bě, hacž runje ſebi ludžo myſlachu, ſo je w najrjeniſkim ſjenocženſtwje. Tało po wójnje 1866 poknóznoněmski ſwiaſk ſo ſaloži, bu na měſcze wučinjene, ſo dyrbí ſo we wszech němſkých krajach, kotrež k njemu ſkuſhēja, jenajka nowa měra a waha ſawjeſč, a to tajka, kotrež by na najnowiſche a najroſomniſche podkožki, psches wědomnoſč wuſtojnych mužow poſtajene, ſo ſaložka. Tež bu na to hladane, ſo by tajka nowa waha a měra po móžnoſći internaſionalna była, to rěka ſ tym psches iene pschisčka, schtož w druhich krajach, kaž w Fran-zowskej, Indijskej a w Amerižy, hdyž ſo tworž a wutwory němſkých krajow ſapozčeku, placži abo juju placžicž budže.

Jan. Kajka pał je to nowa měra a waha?

Pſch e dž. To chzu tebi ſ kózlikim tudy roſtejjeſč, wujo! W ſakſkej je ſo hizom w l. 1858 ſpatalo, wahu po deſimalnym ſystemje, t. r. tak ſawjeſč, ſo ſo wschitko ſ 10 dželicž hodži, a wěſh, ſo wot tamneho lěta ſem 1 punt niž wjazy 32 ale 30 lut, 1 lut 10 kwentow, 1 kwent 10 ſornow, 1 centnař 100 puntow ma. Schtož pał měru naſtupa, dha po ſalonju wot 12. měrza 1858 wšcho pschi starym woſta. Tał je do teho čaſha měl:

1 kóhč 24 zolow a 1 zol 12 ſiniow,

1 kóhč = 2 ſtopje,

1 pólny prut = $15\frac{1}{6}$ ſtopy,

1 puežny prut = 16 ſtop,

1 aker 300 pólnych kwadratnych prutow.

Po tym ſalonju wot 17. augusta 1868 ſo wschitka měra kaž tež wschitka waha ſaloži na meter (abo kij):

1 meter je = 1 kóhč $18\frac{3}{7}/100$ zolow

1 meter je = 100 nowych zolow abo centimetrow,

1 nowy zol = 10 ſmužow abo millimetrow.

Tež dželi ſo 1 meter do 10 dželov a mjenuje ſo 1 decimeter, to rěka džebath džel wot 1 metra, kaž centimeter je ſtož džel wot 1 metra, a millimeter je třebath džel wot 1 metra. Tał je po tajkim:

1 meter = 1 kóhč $18\frac{3}{7}/100$ starých zolow

1 decimeter = $\frac{1}{10}$ meter = $4\frac{1}{4}$ starých zolow,

1 centimeter = $\frac{1}{100}$ meter = $\frac{2}{3}$ starých zolow,

1 millimeter = $\frac{1}{1000}$ meter = $\frac{1}{25}$ starých zolow.

Hdyž pak čeze nětko výzvy tajskich metrow rozhodujíč, dha jedyn s 10 multipliziruje a tehdy řekaju:

$$10 \text{ metrow} = 1 \text{ dešameter}$$

$$100 = 1 \text{ hektometer}$$

$$1000 = 1 \text{ kilometer.}$$

Kedžbuj pěknje na to, so tu je: dešameter a dešameter, centimeter a hektometer, millimeter a kilometer. To přenje so praji, hdyž so 1 meter do 10 abo 100 abo 1000 dželi, to druhé pak, hdyž so 1 meter wo 10 abo 100 abo 1000 dželov powjetši. K temu mam pschistajic, so:

$$1 \text{ mila ma } 7500 \text{ metrow}$$

a po tajskim so snježne žane pschemenjenja njestanu, so wona runje tak wulka wostanje, kaž do teho časa je w Sakskej byla, hdyž psches sakon wot 7. decembra 1840 tak postajeny je.

Jan. Ta pak čeze prošchu, luby skoky wujo, schto to budže, a tak to mōžno je, žebe tute zuse a nowe słowa mērłowacj a po tym pschichodnje liczicj.

Pschedž. To wschitko pónđze a njebudže tak cježke, kaž žebe myſlisch. Do teho časa sym tebi wulkadował, tak so po dohosczi schto na gruncje noweho sakonja mēri. Poškuchaj a kedžbuj nětk dale na to, tak so pola a kuki mērja. Do teho časa je so mērilo po kwadratnym lóhcu (□ Elle) po kwadratnym pruce (□ Ruthé), po kwadratnej stopje (□ Fuß) to rěka wono so prajesche: jena runina (Fläche) je 1 lóhce, 1 prut abo stopu dolha a scherola. Wot nětk so to wulici po 1 metru, tak so so praji: 1 □meter, = kwadratny meter, to rěka jena runina (Fläche) ma 1 meter po scherolosci a je to tak wjele kaž 3,1137 starých sakkis □ lóhczow. Nětk pak wýše teho je postajene, so:

1 ar = 100 □metrow, schtož po starej mērje tak wjele je kaž: 311,734 □lóhczow 5,4214 □prutow. (1 sakkis acker wopschija 55³/₁₀ arow) a 1 hektar = 100 arow = 10,000 □metrow schtož tak wjele je jako: 1⁴/₅ ackerow (1 sakkis acker wopschija 1¹/₂₀ hektarow.)

Jan. Po tajskim so nasche pola w Sakskej s noweho budža pschemericz dyrbječ a budža po tym tež nasche dawki po nich pschemerjene a powjetshene.

Pschedž. Dawkí te žame wostanu, kaž dotal a s noweho pschemericz so burske ležomistwa teho dla ujetrjevaju, ale to budža so s časom stacj mērč, so wschitko we hypothekſkich knihach a hewak do nowej mēry so pschepišča ma, dokelž wot leta 1872 žem ta stara mēra wjac̄ so načožic̄ njeſnije. Wo-

pominajm̄ pak tu węž hisčče dale! Ty węšč, so so tež mēri, schtož židle abo běžaze je, kaž woda, palenz, wino, piwo, mloko, woli a teho runja a so so runje tež mēri žito, káš, bruniza, muklo a t. d. Tu je hac̄ dotal mēra byla 1 khana a 1 körz. 1 sakkis khana mējesche: 71,186 kubikowych zolow, a 1 körz = 7900 kubikowych zolow a posleni so džeslesche do 4 běrtlikow a 1 běrtlik do 4 hac̄telow (mērow) a 1 hac̄tel do 4 masłow. Schtož nětk nastupa tu nowu mēru, dha so ta žama ma ſakožic̄ na 1 kubikmeter, to rěka něščto dyrbí byc̄ 1 meter dolhe, 1 mēter ſcheroke, 1 meter wýške. So teho naftanje město khany:

liter, kotryž ma $\frac{1}{1000}$ kubikmeter. Tuto liter abo ta nowa khana je jenož wo 11 millimetrow abo $\frac{1}{2}$ zola wjetša dyžli ta ſtara. Po litera rěka: Schoppen a ſto literow abo khano = hektoliter abo piczel (das Faß). Hlaj! nětk pak je:

50 literow 1 nowy körz. Tuto nowy körz je wo 0,05256 kubikowych metrow mjenišči, hac̄ ſtarý körz abo poč tak wulki kaž tón. Po tajskim nasche běrtle, s kotrymž my nětk mērimy, jako poč litera abo poč noweho körza dale so načožic̄ moža, hdyž so horlač tak wjele kaž 0,0058 abo $\frac{1}{4}$ zola pschirſaja. —

Jan. To je mi lubo ſkysčecj, dha tola w tutym jenym wotpohladanju žane wulke pschemenjenje so njeſtanje.

Pschedž. Runje tak so ta węž s nowej wahu ma. Tež tudy wulke pschemenjenje, i najmjenšemu pola nař w Sakskej so njeſměje. Dopomín so hisčče ras na to, koſta je wot l. 1858 ſem pola nař we Sakskej a we wschich krajac̄, kotrež i zkonſkemu ſje-nočenſtwu we Němzac̄ ſkuſchachu, waha placíla. Tu mējesche 1 zentar 100 puntow, 1 punt 30 lutow, 1 lut 10 kwentow, 1 kwent 10 ſornow a 1 ſamien 20 puntow. Tu bě nimale ſystem ſawjedženy, dokelž so wschitko psches 10 dashe dželic̄, so ničo wysche njeſwota.

Nětk ſmějemy:

$$1 \text{ kilogramm} = 1000 \text{ grammow} = 2 \text{ staraj puntaj.}$$

$$\frac{1}{2} \text{ kilogramm} = 500 \text{ grammow} = 1 \text{ starý punt.}$$

$$50 \text{ kilogrammow} = 100 \text{ puntow} = 1 \text{ zentnar.}$$

$$1000 \text{ kilogrammow} = 2000 \text{ puntow} = 1 \text{ tuna.}$$

$$1 \text{ gramm} = 0,002 \text{ puntow abo } \frac{1}{17} \text{ lut.}$$

$$10 \text{ grammow (decogramm)} = 1 \text{ nowy lut} = 0,02 \text{ abo } \frac{3}{5} \text{ starých puntow.}$$

Po tajskim pschi waž mařo pschemenjenjow naftanje. Zentnar a punt wostanjetej, kaž předy, jenož

so ſo na kilogramm, kotrejž wopſchija 2 puntow, ſa-
kožujetaj, a ſo 1 punt ſmeje 50 lutow (něk 30) abo
lepje, ſo 1 kilogramm ma: 100 nowych lutow a kózdy
lut ma 10 grammow. A temu ma ſo pſchiftajic̄,
ſo 10 grammow abo nowy lut tež rěka: dekagramm,
džefat̄ džel jeneho gramma, pač decigramm, ſtoh:
zentigramm a tyžath: milligramm.

Jan. Šey dha ſkoro hotowy? Mi wuschi ſynečja
dla tych nowych ſłówow, kotrejž ty tudy mjenujeſt!

Pſchedž. Haj! tu ſym ja tebi wſchitlo roſe-
ſtajač, ſtož tu měru a wału naſtupa. Ty widžiſh
ſe wſcheho, ſo ta wěz tak ſtrachna a žakoſna njeje,
kaž pſchi prěku wonhladaſte. Ty trjebaſh jenož twoj
roſomc̄ ſtrochu móſic̄, a wſcho jara duſchnje pónidže.
Š zyka maſh 2 lěze khwile doſež wſcho wopomnič
a pſchemiſtlic̄ a ſa tejko čaſha tež ſtara hkojeſka a
mudra, kaſkaž twoja je, to najčeſtſhe naukuſnje.

Jan. Haj! ty možes̄ derje tak ryezej, dokež
tebi wjèle čaſha wýſche woſtanje, domač ſedžic̄ a tajle
wězki wuſtudowac̄; naſh jedyn pač, kíž ma zylički
džen na poli abo w brózni ſtejcz, i temu njeſchindže.
Ja derje wěm ſo dopomnič, kaž wjèle čaſha k temu
je trjeba bylo, ſo ſym ſo do ſicžbowanja ſ nowymi
pjenjeſami namakač a hiſcheze dženřniſhi džen ja ſebi
ſ wjetſha wſchitlo po ſtarých pjenefach wulicžbuju,
hdyž něſhto pſchedam abo kupyju. Woſtaſje nam
ſtarym ludžom naſche ſtare wasčnje, njech mkođi wulknu,
ſtož nowe je.

Pſchedž. Naſha mkođoſež, w tym maſh prawje,
dyrbi dha wopramdže wſchitlo lepje w ſchulach wulknež
a woſebje budje wot něk zyle muſne, ſo ſchulſke džecži
mjenowane deziſmalne račnowanje naukuſnu, dokež
po tym nowa měra a nowa wała je ſaſožena. To
pač je tež to najrjeniſhe a najlóžſhe ſicžbowanje, to
ſ deziſmalbruchami. To wjèle mjenje prózy a hko-
lušanja ſebi žada, hač hdyž jedyn ſ bruchami
račnowawac̄ dyrbi.

Jan. Kaž dha pač to něk ſ placžiſnu ſa meter
a liter a kilogramm budje? Njebudje tež we tym
wſchelske pſheměnjenje ſo ſtač měři.

Pſchedž. To ſo wě. To pač tebi dženſha a
tón króč na dróbne roſestajic̄ njemožu. A temu
budža wěſti tabelle wudžekane, ſ kotrejž ſo to ſ loh-
kim hodbji wuſlēdžic̄ a naſhonic̄. Tež ſym ja ſpýtaſ
hjžom ſetſa jenu tajku wudžekac̄ a jako pſchidawk ſ
prothyž pſchipoſkožic̄. Gſnadj k lětu, hdyž Boh ſeſze
a moj žiwaſ ſimoj, daļe wo tej naležnoſci ſo roſ-

ryežuſemoj. Tón króč pač ſmejeſt doſež na tým,
ſtož ſym tebi poſkicžil. Boh ſwaruji tebje a twoj
dom pſchede wſchitlum njeſbožom.

7.

H u d a n c ž o 2.

Da wſchak jenoh' muža ſnaju,
Kíž we jenym kózdym kraju
Czeſhny je a naſladny,
Wſchón ſwoj ſluk a ſwoje džeko,
So by ſchit a wužit měko,
Wuwojedze wón wuſtojný.

Bur wón je, pač jemu jeno
Mjelubi ſo bura mjeno,
Lépsche ſebi wuſwoli;
Wón tež wora, wſczi, ſyje,
Mkózci, ſyže, žněje, rhyje,
Gſam pač wón to njeſcini,
Po polach wón wokł hodbji,
Zechá tež, hdyž ſo to hodbji,
Noſkaje po mudroſcji;
Wſchitzh wſchudzom knjes jom' praſa,
Tež kaž druhý wasčnje maja,
Gſhadzuje ſo w tomarſtwi.

Chzeſhli wjedžic̄ jeho mjeno,
Wobhlaſaj ſej jeho jeno
Wot ſadž a ſwopředla,
Pſchi ſpočatku a pſchi kónzu,
We měřacžku a we ſkónzu
Genaſte wón ſhuk ma.

8.

W ě r , a l e ſ o m u ?

Jan a Jurij, ſuſhodaj we W., jěvjetaj kózdy ſ
karu do mkyňa, ſebi pſcheničnu muču dom dowjeſc̄,
kotruž běſhtaj ſebi ſa kermuſhu namleč dakoj. Hdyž
do mkyňa pſchindžetaj, ſtejtaſ jeju měchaj porňo ſebi
a mkyňſti jímaj jej pſchepoda a wotſal do jſtrw dže,
ſo by tam kuf poſhwacžil. Prjedy hač wonaſ ſwojeju
měchow na karu poſožitaj, rjeknje Jurij: Jano, ja
dyrbju k mojemu ſwalej ſkočjež a k njemu miſionſki
poſoč donjeſc̄; ja ſym na měſcze ſaſo tu, bječ moju
muču na ſedžbu. To ſo ſtač mōže, wotmoſtvi Jan
a Jurij khwata přeſc̄. Hm! hm! myſli ſebi Jan,
ja chzu tola rad wjedžic̄, kaſta Janowa muča je a
wotwjaži jeho měch a ſwój. Ta njeje hubjena, praſi
wón pſchi ſebi, a pſchepynje ſebi khetſje ſ Janoweho

měcha někotre horschje tak wjèle kaž dwě maſhy do ſwojeho. Taſo wſcho bě ſaſo pěknje ſawjaſat, pſchi-
beſa Jan.

Ach rjeckie Jurij k temu, bratsje, mi je tola ſchija
jara prósna a žoldk me boli, czaſaj jenož jenicku
khwilku, ja chzu do korecky ſtočicę a ſebi čiſteho kupicę.
Janowa muka bě ſo jemu najſkerje khétero do ſchije ſleħ-
nyka a wón chysche temu wotpomhač. Pſchi tym
wón ſebi myſlesche, Jurij je tola fromy muž a mi
ničjo nejekranje. Teho dla wón jemu ſwoju muku k
wobkežowanju poruczi.

Jurij ſebi myſli, hdyž je Jan prječ, teho muka
njemóže hubjena byč, hewak wón ju mi njeby poruczík,
chzu wſchak tola poſladac, kajkaž wona je. Wón Jurjow
měch a tež ſwoj wotczini a rjeckie pſchi ſebi, to
tolu wjèle ſchokodzic njebudže, hdyž ſebi někotre horschje
do mojeho měcha pſcheypam. Po tym pſchiſtowje:
„ty wolej, kiz měkci, hubu ſawjaſac njeſmiesch,“
maſnje wón pěknje do Janowej muki a pſcheypnie
ſebi dwě horschji a ma runje ſwoju ruku wopſe-
ſtrenu, ſo by k tſecžemu a, hdy by móžno bylo, k
ſchtörtemu ſ měcha brak. Dha! na dobo jeho wot
ſad dwě ružy pſchimnjetej, ſo ſo ſmjerč naſtrži.
Bě to měhnſki, kiz bě ſtradžu pſchihladowač, taſ toj
dwaj ſwérnaj ſuſhodaj ſebi tu dobru keruſhnu muku
bjerjetaj. Gaſtań, rjeckie wén k Jurjej, Jan tebi tež
wjazý dyžli dwě horschji wſak njeje! —

To je tola kraſna wěž, hdyž ludžo ſprawni a
ſuſhodžo ſwérni ſu.

9.

Wulka hara, mały ſwaſz.

W franzoſkej krajinje, kotaž ſo Burgundjska
mjenuje, najlepſhe wino roſče a burjo ſo tam wot
plaſhovanja winowych pjenkow nanajlepje živja. Woni
ſu bohaczi ludžo a jich winizy jimi ſchwarny wujitk
njeſu. Ale tamniſki burjo ſu runje taſ ſhibaki a
leſni, jako druh, kaž to ſlédowazj podawak wobhwědci. W
jenej burgundjskej wžy mějefche duchowny ſwoj
narodny džen a dokež luboſcz ſwojich woſhadnych wu-
žiwaſche, dha ezi wobſanlychu, jemu na tón džen
wulke wjeſele ſhotowac. Po tajſiu bu wučinjene,
ſo chedža jemu zhl ſud wina, kiz bě ſo to ſeto wu-
bjernje radžilo, daricž a to na to waſchnje, ſo kóždy
ſe ſwojeje winoweweje pinzy taſ wjèle karanoſ wina da,

kaž wjèle ſudži do domu ſkluſchesche. Woni běchu wi-
djili, ſo na farſkim dworje někajke prósne winowe
ſudobje leži, a wječor do narodneho dnja džesche
jedyn wot nich tam, ſo by je ſtradžu wotnjeſl. Taſo
bě ſo to ſtalo, dha buchu wſchitzu ſlaſani a pſchino-
ſchachu po čymje ſóždy w karanač to hubjene wino,
ſo by ſo do teho ſudobja linylko. Dokež mějefche ſo
wſcho ſtradžu ſtac, dha bu tež po čymje ſudobje
ſaſchpundowane a wjeſne holzy wijachu rjane wěnzy
a pletwy, ſo by ſo rjenje wudebilo. Nasajtra rano
njeſeſtaj je dwaj buraj k Injeſej fararzej a pſcheyſchtaj
jemu w ujenje wſchitkich darmiwoh darczelow k jeho
narodnemu dnjej najrjeniſche ſbože. Knjeſ farač bu
wot wopokaſma tajteje luboſče ſwojich woſhadnych
hlučoko hnuth a wupraji ſ pſcheczelnymi ſłowami
ſwoje wutrobne wjeſele, ſo ſu ſ tajſiu rjanym darom
na jeho narodny džen ſpominali, ſo jim rjenje ſa tu
wopokaſam czeſcž podžakujo.

So by ſwoj narodny džen prawje ſwjetdzenſyh
wobefchoł, bě ſebi k. farač wjèle ſuſhodnych hamſtſkich
bratrow a drugich lubych pſcheczelow na wobjed
pſcheproſyl. Jim wſchitkim wón ſ wjeſolym hnuc-
zom wutroby wo tej wulkej luboſči woſhadnych po-
wiedaſche a ſ wěſtej hordoſču na to rjenje wudebene
winowe ſudobje poſaſowasche, kotrež bě do lučiſla ſtwy
poſožene. Pſchi wobjedze bu dha tež wobſanknjenie, to
wino kotrež burow wobſebna luboſcz bě darila, woptacj.
Štužobnik bleſhku abo dwě natoczi a na blido ſtaji.
Wino drje trochu jara jaſne a běke wonhlaſadſche, ale
k. duchomuž linj tola kóždemu hoſcej do ſchleſcički a
wunjeſe na to džakoniu a wjeſelu ſlawu na ſwojich
lubych ſwérných burow, ſo běchu prawje doho žiwi
byli a ſo běchu jich winizy kóžde lěto dobre wino
njeſle. Šchleſcički nanajrjeniſho klinotachu — ale
hdyž běchu hoſcjo a tež k. farač wino woptali —
wſchitzu ſo ſmějo ſwoje ſchleſcički na blido ſtajichu.
Cjoho dla? — to njebe žane wino ale — ſama
woda! Burjo mjenujz, ezi lubi lubi burjo, běchu
měſto wina ſe ſwojich ſtudnjow čerpali a do teho
ſudobja leli, a kóždy bě ſebi myſlik, ſo wón je
jenicki, kiz to czińi a ſo to po čymje njeje wiđicž,
ſo je runje měſto wina wodu pſchinioſhovak. Ale —
ale kaž jedyn, taſ běchu wſchitzu tajku leſnemu myſlicžku
meli a ſ tym ſo jich luboſcz, pak tež jich ſtupoſež
ſlē pſcheradži.

Kaž hraje khorhoj na tſchěſchi,
Taſ barbu džerža laſomni;

Schtož týje jím, řeji dwošla,
A druhim puta řowaja.
Bóh do rukou jím nědaj žub,
A níhde žadýn kraj a lud.

10.

Dvaj listaj s dalokeho wufraja.

Lubi čítarjo! Vý wěseje, so pschedzenak w symje po výzach wokoło běha a, so by pschedzeno kúpit, do někotrejzkluzí khěže stupi. Dokelž to hížom wjèle kražných lét čini, dha ma we wjèle domach dobrých a lubých pschedzelov. Tym wón niz jenož pschedzeno wotkupi a hdyž je jo kúpil, s dobrymi pjenesami sa plací; ně, wón ho, wožebje hdyž je wonka hněh a lód a syma, tež radý pola nich sa khachle hynje a s nimi žo do ryčow da. Pschi tym wón to a wono shoni, dobre a sle, po tym jako čášu žu. Výs druhim pak je wón saňdzene naletó tu a tam to shonjenje scžiník, so řerbskí lud sapočina swoje myšle rosschérječ a dale myšlicž hacž na to, schtož wo wýh hděz výdli a w kraju hděz swoje dawki dawa, je a žo stanje. Wožebje bu pschedzo wjèle ryčane wo Amerizh. Pola někotrych to s teho pschindže, dokelž maya tam dobrých pschedzelov abo snathch, kotsíž žu tam psched létami wuczahnyli a druhdy w listach něshco wot žo řeřschecž dadža, kaž to cži w Serbinje w Texaku činja. Pola druhich pak bě hížom to pomyslenje nastalo, hacž dha by sa nich derje níbylo, hdy výchu wšchitko, schtož gruntow a starých smachow wobbedža, pschedali a psches morjo žo do teho kraja podali, hděz měd a mloko žo se semje žbrilitej. Po tajskim Amerika, kajki dha tola je to kraj a kajte tam je živjenje? tak žo ludžo praschachu a žo híšeče nětlo prascheja, hdyž žu žo tam pschi sapočatku septembra wjazh dyžli sto řerbskich duschow po morju pschewjeſte. Njemysl řebi nícto, so cžze pschedzenak wo tym s nim ryčecž, hacž dyrbi schto tu w kraju wostacž a žo tu po prawdze živicež abo hacž a komu je radžene do zusby čzahnyč. Wón je hížom w předawšich létach na to spomnik, so ma žo to do kózdeho swobodneje wole stajicž a wón je to shonjenje scžiník, so tón, kž je řebi do myšlow stajík, žwój wótzny kraj wopuschcicž, so psches nicžo níeda wottraſhicž. Něl pschedzenak cžze, hdyž plédowazaj dwaj listaj žobu dželi, žwojim čítarjam pokasacž, schto ludžo w Amerizh a w Australiskej sa počnu a wuwjedu. Pschedzit ajež jej s ledžliwoſču

a praježe mi na to, schto řebi w tajskim wotpohlabanju myšlicž.

Pření list je s Kalifornije, s teho krucha ameriskeje unije, kž najbóle k wježoru pschi čzichim morju leži, s teho kraja, kotryž bě psched nimale džefacžimi abo dwazecžimi létami jako najsbožomnišchi kruch swěta wuwokany, dokelž tam mjenujz tawshny a sažo tawshny s Europiskeje a se wýchéč stronow semje čeznichu, so výchu skoto rýli a psches to k samoženju pschijchl. A wo prawdze tam w kaliforniskich podkopach je žo tež wjèle skoteho namakalo a milliony tolerjow pjenes žu žo tam dobyke, hacž runje žo níehodži dopokasacž, hděz wšchitke te pjenes žu wostake, dokelž ani ja ani ty je nímasch. Něk pak te skote podkopli wjèle wjazh níewunjeſtu a žyla Kaliforniſta je žo pschemenita, dokelž žo tam nětlo wšcha próza na wikowanje a na mérne wobdzekanje polow waži. Ale saňdzene lěto 1869 je žo tam něshco do skutka stajiko, schtož je wopomnjenja hódne — a wo tym pření list powjeda. Wón je wot jeneho Němza spisany, kž je hížom wjèle lét we Amerizh a kž je tam sa wobkéžbowarjo dželacžerjow pschi twarjenju najvojetscheje a najdlěšcheje želeſnízny na semi postajeny. Wón žam je wschudžom pschi wščém pôdla byk, schtož tudž powjeda. Tego list ma žo tak.

San Franzisko, 20. meje 1869.

Něk dha je wón dokonjaný, tón wulki slutz, na kótryž žym žobu pomhal. Ta wulka pazificka želeſníza je dotwarjenia a hotowa. Psches měru wulke swjehelenje knježi po žylei poknóznej Amerizh. Tuta želeſníza wobswědeča, schto ſjenocžene ludowe mož w swobodnym kraju sa malo čáša samóža!

Tuta pazifikska želeſníza, kaž žo mjenuje, dokelž wot atlantiskeho morja hacž k cžichemu abo pazifikskemu morju wjedze, je 3300 jendželskich abo 716 wajskich europiſkých mil dolha a wjedze wot New-Yorka w náročné Amerizh hacž do Sacramento, kotrež město na najdalšíchim wježornym kónzu ameriskeje unije leži. Wažna je tuta želeſníza, dokelž mož žo jedyn sa řeřsch dnjow s jeneho kónza Ameriki do druhého pschewjeſce, a dokelž je psches nju najblížšchi puz žotewrjeny do Chinesiskeje a Japanskeje a do Indiskeje — to je do žyleje Afiskeje. Wschitke twory s Europiskeje mějachu žo hacž dotal po morju dlěje hacž psches pol lěta wjescž, hdyž žo do Afiskeje a Indiskeje pošlachu, něk moža žo tam sa čás jeneho abo poldra měsaza s parolodžemi a parowosami dowjescž. A sa žamžnu

Ameriku je tuta železniza wožebje wulkeje wažnosće, dokelž ſu jeje rôsnoležaze kraje pſches tajku železnizu do nowego ſjenoczenſta ſtupile a tam, hdzej je luta puſcina byla, ſo wobydlerjo ſažyda, kraj wobdželaja a nowe města natwarja.

To najspodžitivnſche pał je to, ſo je tuta železniza ſa tak krótki čas dotwarjena a ja chzu wam ſ někotrymi ſlowami praję, ſ lajkimi pomoznymi wězami je ſo to ſtalo, a ſ lajkimi ſadžewkami a wobczežnoſćemi ſmž ſo pſchi tym bědžicž měli.

K wuwjedzenju tajkeho ſlukta bědža pjenyesy byč a te tu běchu. Krajna poſkadniža tym ſamym, kotsiž ſo na to ſjenoczili běchu, tu železnizu twaricž, wulzyschnje jara wjèle pomozny ſciežesche. Kongreß abo ſejm ameriſkih krajnych ſastupjerjow wobsankny; wſchitkón kraj, hdzej ſo železniza twaricž mějeſche, darmo dacž a hiſhče wylſche teho kapitalije daricž a ſa to rukowacž, ſo ſo wſcho ſe ſchěćimi prozentami dani, na cđož ſo druſy bohacji kapitalistojo na měſeče ſwolniwi poſakowachu, ſwoje pjenyesy jow dacž. Na pjeniesach po tajkim njeprachowac̄he, hdzej bu w l. 1863 ta wěz ſapocžata.

Tola pał bu wona, hacž runje ſapocžata, bōrſy ſadžeržana pſches to, ſo wójna bjes połonſche a połnóznej Ameriku wudyrjena, njeſasta, ale wjèle bōle pſchibjerac̄he. Dokelž wſchitzy ſa brón běchym pſchimyli, dha dyrbieſche ſo to bědžo měra ſ ſkopaczom a ſ mołyku wostajiež.

Tak rucže, hacž pał bu měr ſežineny, ſo ſ novej mozu na tón ſlukt železnizy dačimy.

Womyslcze ſebi pał, ſhto to na ſebi mějeſche, tajku železnizu twaricž. Wopominče jenož, ſak wjèle dželaczerjom k temu ſkulichesche. Njeſabudžče, ſo tón železný pucž niž po runinach, ale po wjetšim džele po wylšokich horach a hľubokich dolach hicž mějeſche a ſo pſches ſtronu džesche, do kotrychž hiſhče žadyn běky člowjek njebe pſchischoł. A tola čim rucžiſho bě železniza hotowa, čim ſteřiſho ſo danjeſche. Teho dla bu wobsanknjene, ſo dyrbi ſo wot wobeju kónzoru na dobo ſapocžecž twaricž. W l. 1865 běchym na nimale 3000 dželaczerjom, kotsiž w kraju Miſouri pola města Omaha dželachym a w tym ſamym čazbu bě runje tak wjèle dželaweho luda pola San-Franziſta w Kalifornijskij ſhromadženeho. Moji dželaczerjo, kotrymž běch ja jako wobledžbowar pſchipolakany, běchu ſ wjetſha Europiſzy, mjenujy ſudžo ſ Irlandskeje a ſ Němzow — tamni pał, kotsiž wječzormy kónz ſapo-

čachu, běchu Chinesojo, ſudžo, kotsiž běchu ſo ſ Uſiſkeje ſem pſchivjessli, ſo bychu džekali a ſe ſwojim džekom ſebi pjenyesy warbowali. To džeko džesche něk wo wjetu. My ſ Europiskeje a ſ Ameriskeje njechachmy na žane waschnje k hanibje pſchincž vorujo tym Chinesam ſ Uſiſkeje. K temu ſchczuwaſhcej uſa, kaž tež tamnyh, tej towarzſtwje, kotrež běchtet ſo k wuwjedzenju teje železnizy ſakozílej. Pſchetož kotrež towarzſto najwjažy mil natwari, to tež najwjažy kraja doſta a po tajkim najwjažy pjenyes warbowac̄he.

My běchym pſchi předku na 1000 dželaczerjom do hromady, ale ſa někotre měſazý, hdzej bě wójna ſatka a wojaž běchu domoj ſpuszczeni, ſo tutto wójſko, kotrež bě ſ mołyku a ſ ſkopaczom wobrónjene, na 3500 mužow powjetſchi. A lajki bě to lud! To njeběchu žani ſcheczijanszh ſmyžleni wježni robočenjo, kaž pola waž w Sakskej abo w Pruskej. Se wſchěch ſtronow ſemje běchu ſo ſhromadžili najdžitvnihi a najloſyſhi mužojo. Tym roſkaſowacž, tych w dobrym porjedze ſdžeržecž, kóždemu kóždy džen to prawe džeko pſchipolakowacž: to bě wjetſhi khumscht, hacž ſto tawſynt wojakow kommandirovacž. Wo dnu, hdzej běchu ſo do džela ſetupali, ſo někak čjinishe, ale hdzej bě ſwiatok, dha ſo hara ſapocžesche. Tu ſo wopijachu, leſtrowachu, bijachu a ſ nožemi do ſo ſakachu, ſo tak někotry na měſeče morwý ſežo wofta.

Dželane bu w lězje kaž w ſymje tak dołho hacž ſemja njeſamjerſhy. Njebžela njebu žana ſwyczena! Njech ſo deſchę ſlijesche abo njech horze ſlónzo parjeſche, to bě wſcho jene. Tak dołho hacž my w tajkich krajach běchym, hdzej běchu wulke města a wžy w bliſkoſci, nam žana nufa njebě. Tam na zhorbie njeprachowac̄he. Ludžo nam pſchivjefechu, ſhtož bu trjebane.

Alle čim dale do předka železniza poſkaracžowac̄he, čim bōle ſo nufa a strach powjetſhesche. My pſchimy džechym wožebje poſlenje lěto do puſczinow, hdzej ničo njebě, hacž džiwe ſwérjo. Kawy a antiſopy, mjeđwiedże a buwoły, hady a ſmije a Indijanarjo běchu nascihi njeſcheczeljo, kotsiž na naž kóždy džen ſakachu a ſ nami wojovalchu. Tſelbu na kribjecze, mołyku a ſkopacž pod pažu dželaczerjo rano na džeko džehu. Husto ſriedž dnja abo husto tež wječor a w nožy ſo Indijanarjo na naž ſ zlyhmi čzjódami walichu a naž ſahnacž ſpýtachu. Tehdy dyrbjachym ſo kaž we wójne pſchecžiwo nim wobaracž, my měſachym lanoh a tſelby a wjeđežym bitwy, předný hacž ſwo-

dželko teho mera sapocžecz abo dale wjescz móžachmy. W nožu buchu straže wustajene, so njebychmy nadpanjeni byli. Ja wém so na jedyn džen dopomnicz, hdzej buchmy na jene dobo wot wjazn dyzli tawsynt Indianarow nadpanjeni. Woni pěšchi pschinžechu s džela tež na swojich spěšných konjach pschijechachu. Tehdý wschitzy naschi žwój grat k semi cížných a sa tselbu dožahmych a bu wótre tšelenje po zykej dolinje. Ja kchwatach s něktrymi dželaczerjemi k bliſskej hórz, hdzej mějachmy male kanony postajene. My sapocžachmy tselecz, so po skalach hovrjesche, ale Indianarjo nje-

chachu zofacž.

Na naž czechneſche žyla wulka črjóda, nawejewowaná wot jeneho hrównika. Wschitka nascha brón bu na tu- teho nawjedowarja wobro- czena a žhlaj, jako bě wón panýk, woni ru- jachu a wujachu, tak žakoňne a mózne, so ho nam wschitlím sapocžesche ſt- ſkacz, ale potom teho satſeleného hrównika hrabnych a do leža roscželachu.

To pak njeběhu te jeniczki sadžewki a wobežnoſče, kotrež mějachmy pschewinyč. My pschinžechmy do runinow, hdzej žadyn jeniczki schtom njerosečeſche, tak so drjewo sa želeſnizu a k tepjenju na sto hóbz- now daloko ſebi pschijewiescž dacž dyrbachmy. Tež husto woda pobrachowasche, kotrež ſebi s daloka wob- staracz mějachmy. Hdzej běhu ſchén w runinje, husto wjese stók mil dalokoj, naſlädzene, bližachmy ſo hóbřskim horam, kotrež ſo pschekročicž abo do kotrejch ſo pod- ſemské pueže, tak ujenowane tunnele, rycz mějachu. Kózde ranje naschi dželaczerjo ſwoje zelth, w kotrejch běhu nozowali, wottorhachu a wjesczu je do předka a ſ nimi wschitko, ſtož ſo trjebasche, jako drjewo a želeſo, žyrobu a grat, kary a woſy, žyke ſowarnje a

khěze. To pak dželche tak ſpěšnje, kaž ſebi to nichđ wot waž myſlitz njemože.

Kaž nam, tak bě ſo tež Chinesam ſáko, ſo bědu ſo ſ tajſimi wobežnoſčimi a ſadžewkami bědžicž měli a jedyn móže prajicž, ſ wjese wjetſchimi híſčeze, hač my, pschetoz te hory, psches kotrež woni želeſnizu twa- ricž mějachu, běhu wjſche a tón kraj, po kotrejž woni twarichu, bě ſ wjetſcha luta puſezina.

Pſchi ſpočatku naſečza 1869 bě wot wobeju bo- kow a kónzow želeſniza tak daloko dotwarjena, ſo běchu te ſyky dželaczerjow jenož někotre ſta mil róſno. Wono

bě wobſanknjene a wucžinjene, ſo pola ſkoneho jé- ſora, hdzej ſu ſo Mormonovo ſažydlili, dyrbja hromadu trije- chicž, a ſo ma ſo, hdzej ſo poſ- leni hóſdž do ſchěnoweho drjewna dyri a po tajſim žele- ſnizu ſ tym do- hotowana budže, wulki žwiedzen džerzeč.

Tu ſym tež Mormonow ſe- ſnak, kotsiž ně- hdzej 500,000

duschow, tudý ſdaleni wot wscheho žwětneho robota ſo ſažydlili ſu, ale ſo něk psches tu nowu žele- ſnizu, kotrež ſredža psches iich ſydelescheza wjedje, ſe ſwojeho mera wucžerja. Džiwny lud to je. Woni ſu ſchěſčijenjo a wobtvrerdžuju krucze, ſo maju naj- lepsche wérwouſnacze, kotrež niz ſe ſwiatheho piſzma, ale ſ kuihow Mormony, kotrež je iich přeui jaſopſchtok psches jeneho jandžela doſtač, čerpaja. Woni bjes druhim wotpisheča hajl pschikataja, ſo muž móže abo dyrbji ſ dobor wjazn žonow mécz a iich přeui abo najwyšschi duchowny ma iich něhdze dwazecži. Pſchi tým ſu woni dželawi a ſtroſbi a ſu psches ſwoju pilnoscž a ſprózniwoſcž žylu tamnu pustu a njeplodnu wokloſocž wobdžekali, ſo ſo rjanej ſahrodje runa. Iich wobhydlenja ſu cíſte a iich domjaze živjenje je

kaž wjele ja šym widžik, bohabojaſne.

Woſym džen meje bě tón wulki džen, na kotrejž bu ta nowa želesniča hotowa, na kotrejž ſo jenož 6 let bě twariko, a popołdnju w 2 hodžinomaj bu jedyn ſlěborny a jedyn ſloty hōdž do poſlenijeho ſchěnoweho drjewna, kotrejž bě s kawrjenzoweho drjewa wuſchiknje wudželane, ſabity. Wulka bě ſhromadžisna tych, kij temu pſchiſadowachu. Węg dželaczerjo, ameriſcy runje tak kaž europiſzy a Chinesijo ſhobu wunjeſechny móznu ſklamu na ameriſku uniju a telegraſy pſchipowiedachu to zyklemu ameriſkemu ludu, pſchetož wot tam běchu ſe želesniču na měſicē telegraſiſke žerdže poſtajene, na kotrejž telegraſiſki grot wot wječora hacž do ranja, wot połnózny hacž do połodnja kōždu powjeſcz roſniſeſe.

Něk ſedzu ja tu a wotpočzaju wot teho dokheho wobezejneho džeka, kotrejž ſhm na 5 let měk a wjeſelu ſo kōždy ras, hdyž parny wós pſhijedze a ſ Europę kaž ſ dalkoſcziow Ameriki čłowjekow a twory pſchitwiese. Jeli ſo ſimy budu, dha tež ja ſo wołoko Michała na tycu želesniču ſhunu, ſo bych waſ w Europje wopytał. Sa 2 abo 3 njedzele parny wós a parna kōžd mje do Hamburga abo Bremena dowjeſe. Tehdy chzu wam wſchitko wobſcherniſhgo wupowiedacz, ſhotož ſhm tudy woſladał a naſhonil. W Woſe miel —

Druhi liſt, kotrejž wam ſhobudželiz mam, je ſ Australiskeje a njeje taſli doku, kaž tón preni. Wón ma ſo taſ.

Melbourne 1. junija 1869.

Moji lubi! Dwě ſeče ſtej ſo minykej a ja wam žane ſlowežlo njeſkym piſzał. Něk, dokež ſaſo tudy ſhm, ſapſhijam pjer, ſo bych waſ dlěhe w njewěſciſi njewostajk, ſo pſchi ſiwiſenju ſhm. Hdyž poſleni liſt na waſ ſpiſhach, běch hiſhce wobſchedż mojeſe farmy (ſiwiſce). Ale tu ſo mi tak maſo lubjeſche a tak ſle džesche, ſo ja preniu dobru ſklađnoſeſz na kožich, hdyž ju móžach pſchedacz. Tsi lěta ſhm na mojej farmje dželat, kaž kōn, ale tola niež hōdneho njeſkym nadobyle. W ſymje ſo derje mějach, to rěla w tym čaſu, kotrejuž tudy ſhma rěkaja. W tym čaſu je tudy deſhczik a wſchitko doliny, rěčki a jamy ſo ſ wodu pſelnja. Ale w ſeče, Boh ſwamuj, ſajla je tudy muſa. Sa wjele měſazow žana kapka njepanje, wſchitko žorla wuprahnū, trawa drje ſa wozzy a howjaſy ſlot nělak ale ſlupje roſeče a žito ſ mozu ſrawi — ale najhubjeniſche je, ſo ſa ſlot žana woda njeje. Ja dyrbjach moje ſtadka wozwoz na milu daloko kōždu džen honicž abo honicž dacž, ſo bych ſo napile. ſhotož do

doma ſo wot wody trjebasche, dyrbjach ſebi na wofu ſ konjemi dowjeſcz dacž. Žně běchu drje dobre, hacž runje bě ſuchoſta pſches měru wulka, ale wſchitko druhe ſhotož ſo ſ ſiwiſenju trjeba, bě pſches měru drohe. Šda ſa czeledž bě wýſko a dawki pornio tym, kotrejž ſo w Sakskej dawaja, žakoſnje wulke. A temu niſko w bliſkoſci njemějach, ſo běch ſ nim towarſtvo džerjeſz móhę. Hdyž te mſchi hicič chydz, dha dyrbjach ſo hžom ſobotu předy na pucž dacž a hdyž do Melbourna chydz ſa pucžowacž, dha tſi dny trjebach. Dokež ſo mi taſke ſiwiſenje njeſubjeſche, dha pſchedach moju farmu a podach ſo ſaſo do Melbourna.

Ja běch ſebi tudy w hoſejenzu ſtwu wotnajak a njewjedžiſ, ſhoto ſapocžecž. Dha jedyn džen ſo po zyklum měſicē powjeſcz roſſcherjeſche, ſo je ſo w ſtronje, kotrejž Viktoria rěkaja, ſlotu namakalo. Wjele ſtow mužow ſo hnydom ſienocži, ſo bych ſtam puſzowali a ſa ſkothym ryli. ſhoto móžach lěpsche činič, hacž ſo jim pſchisankuſh? Węg běchym jich na połdra ſta, koſiſ ſo tam hromadże podachmy. Bě to wobezejne puſzowanje, kaž ſebi móžecze myſlitz, ale wſchitky běchym najlepſeſeje nadžije, ſo nam w Viktoriji najtraſniſche ſbože ſakcjeſe. Iako tam ſa někotre njedzele dōidzeſhym, dha bě to měſto hžom ſ ludom pſchedejnje. Š zykleje Australskeje běchu ſo ſkotorhjerjo tudy ſeſčli. W hörkoſtej dolinje hžom wjele ſtow ſeltoſ a drjewjaných ſhékow ſtejeſche a bě to ſopanje a rycze, kaž ſenje njeſkym widžik. Ja a jedyn towarſch, kij ſo muu dželacž chydz, mój ſebi ſ nuſu někajku kólničku wotnajachmoj, hdyž ſwoje brěmjeſchka wotpozožichmoj a na to tež na měſeče někajki blezki wuſwolichmoj, hdyž tež mój na druhe ranje chydzmoj ſapocžecž rycz. Sa njón dyrbjachmoj punt ſterlinka placžicž, pſchetož darmo jendželska wysknoſeſz nicjo njeſtoſtaj. Wječor na kupyti ſebi wſchitlon nuſny grat ſa drohi pjenjes, pſchetož hdyž ſkotorhjerjo ſo ſaſhydlu, tam tež pſchekupzy na měſeče ſwoje ſhlamy wotewrja a židowſku placžisym ſa wſcho ſebi žadaju. Mój mějachmoj kódyh ſwoju wótru mothku, želesny ſchěroki ſopacž, karu, dōnečki a ſchidu a rano, hdyž ſeſnečko hiſhce nječe ſeſhadtak, podachmoj ſo na ſwoje měſto, ſo bychmoj rycz. Drusy běchu hžom pſchi ſwojim džele. Cjiscze wuſlēkani, poł naſy w pocze ſwojego wobſleža ſopachu a rycachu. Někto wołoko ſo njeſladasche, ale jenož na ſwoju jamu ſebižu měſeſche, jako by jemu ſlotu cjełnycz móhko. Někotſi, kij běchu drje něſto namakali, běhach tu a tam,

drusy rosmiersa-
ni woči njeponě-
žechu. Mi džy-
sche so tym lu-
džom žmječ, ale
ja to posdžischo
njeſzhyム cjinie,
dokelž hým ſho-
nič, kak miersaze
to je, hdyž jedyn
w pocze ſwojego
wobličza zhlizkti
džen ryje a kopa
a níz proſčka
ſkotego njenama-
ka. Tež namaj
so džesche, kaž
wjele druhim.
Schthri njeđzele
běchmoj rýkoj a
kopačkoj, so ſo
nam pót ſ čočka

ſijesche, a
pſcherzo ſo na
ſmjerč ſpróznaj
do ſwojeje kólnie
wjechor lehneč
džechmoj. A níz
ſornjatko ſkota
njebe ſo namaj
doſtak. Mój
kóždy kruch pjer-
ſche do kſchidn

czíznychmoj a we wodze ſtejachmoj a pkarjachmoj —
haj! pěſla doſč měſachmoj, ale ſkoto namaj žane do
wocžow njeblýſchesche. K temu mój ſwoje dobre
pijeny pſchihadžichmoj, pſchetož ſiwiene a wiſhitka žn-
roba bě žakoňne droha. Drusy běchu ſbožomniſchi
byli; pſchetož na wjechorach woni we piworowych a pa-
lenzowych zeltach ſedzechu a pijachu a hraſachu a ha-
rowachu a ſe ſkothym wočko ſo mietaču, jako by to
pěſl był. Mój towarzſh ſo napoſledk na minje ro-
hněwa, prajizh, ſo žaneho ſboža nimam, a ſo wote
mnje dželi, ſo by ſam na ſwoju ruku rýk. Teje
žameje myſle běch tež ja a mój ſo teho dla dželich-
moj. A to bě moje ſbože! Po dleſchim roſhlado-
wanju wuſwolich ſebi měſtno we malym dôležku ležane

a ſapocžach tu
ſam na ſwoje
ruk u ſwoje cječe
a njeveſte džeto.
Hýzom džyč ja
tež tudy nadžiju
ſpushečicž. Dha-
jene ranje nama-
tach ſornjatko ſkota
a wjechor druhé
a ſa někotre dny
ſažo kruch a tak
ſa čaž měſaza
měſach na ſto
punktow ſterlinka,
ſichtož po waſhich
pijenyſa ſo něſhto
pſches 700 toler
wucžini. Wjazh
ja njeſzhyム na-
dobycž mohł, ſo
ſtaſtej njevuſta-
watej prógu ja
tež hým džekal.
Jako to měſach,
běch ja ſ polojom
a dokelž čaž
deshečikow ſo bli-
žesche, podach ſo
ſ druhimi ſažo
na pucž do Mel-
bourne a hým
ſebi prjódł wſak,

ſo ſo žeje wjazh njecham dacž ſawjeſč ani ſaſlepicž,
ſa ſkotom ryci. Pſchetož ſiwiene w tajkich ſkotowych
vodkopach hým ja doſč a na doſč ſefnak jako jene
zyłe džiwoje a pohanske. Tam jedyn člowjekow nadendže,
kotſiž ſu na ſkot a džiwoje ſwérjata zyłe podobni.
Kóždy je wot gramnoſeče kaž ſaſlepeny. Luboſcž
abo ſmilnoſeč ſo tu žana njenamaka. Kóždy je jenož
na to ſmykleny, ſo by ſo wobohacžik. Schtobž je wjele
dobyl, tón wjele pſhečjini. Wj byſcheče jenož hýſheče
dyrbjeli, kak tuciž ludžo ſelachu a leſtrowachu. Wjes
nimi běchu paduſhi a rubježniſy, kotſiž ſebi žane ſwě-
domnje nječinachu, druhich mordowacž a wuſlēkacž.
Hara to bě a běhanje, ſo to nictó wupowjedacž nje-
może. Něl moji lubi, ja ſo Bohu džakuju, ſo hým

drje móžecze ſebi myſlīcę, hlejče, ſo ſo na měſeče ſaſo ſ wofa puſčezu. Konduktör ſa mnū woſa, hdejče chceče? ja pał, hlejče, jemu wotmoloju, ja hym hnydom ſaſo tu a ſkoču do khěže k temu, kiz billety pſchedawu. Temu, hlejče, ja wupowjedam; tak je ſo mi ſeſčlo, vraju ja, mój naſluhſci, dha budčeze tola tak dobrý a dajeze mi moje pjeney ſa tón jedyn billet ſaſo. Hlejče, tón pał to njecha a ſwari na mne, ſo to jeho ničo niestara, hdyž hym tak hlypy był, a ſo to na žane waſhnuje njendže, ſo by mi pjeney ſa ſad dak. S jenym dobom, hlejče, ſměje ſo wón a pokaže na ſeger, hlejče, a hlejče, runje hdyž čhu ſo prawje roſnemdrice, dha ſo ſahmisda, hlejče. Ja wuftoczu ſ khěže, ale parny wós, hlejče, hžom pěnje přeſč jédi a hlejče ja tam ſ dwěmaj billetomaj ſteju. Ja ſa czechom běžu, hlejče, a woſam, pſt, pſt, ſchaffnarjo, džerčeze, ja hewak na kwaſ ſjeſchi. Ale hlejče, tu žane ſmileneſe njeſe! Ja ſ rubiſtrom, hlejče, ſ ſkobuſtom, ſ woběmaj rukomaj ſkwam a woſam: he! he! džerčeze dha tola, nimacze dha žane wſchi, wſchak na kwaſ dyrbju! Napoſledk, hlejče, ja ſakruju a kliju, ſchtož hewak ženje nječinju, hlejče, ale wſchitko bě po-darmo, hlejče. Po makej khwili, hlejče, njebe wot czechu ničo widzieć a ja mějach, hlejče, dwaj billetaj a ſkomđu kwaſ, hlejče! — Njeje to mjeſsaze?

16.

Schto pobóžny nan ſwojemu ſynej ſawostaji.

Lubý ſyno, džen ſo bliži, ſo tón pucz naſtupju, ſ lotrehož ſo ničto niewróci. Ty ſo mnū hicž niemóžesč a wofanjenieſe na ſwěcze, hdejče dobru radu trjebaſch. Ničto wot naroda mudry njeje, czech a ſhonjenje matej naſ roſwuczieč a czechczej huno. Wſchitko ſchtož ſo blyſczi, ſkoto njeje, a ja hym widzik, ſo je někotra hrěſda ſ njebjia pamyla a ſo je ſo někotry kij, na ko-trý ſo někotrykuſ ſepjerashe, roſkamaſ. Teho dla čhu tebi prajic, ſchto hym namakał a ſkoto ſtej mje čzech a ſhonjenje nařučiko! Ničo wulke njeje, ſchtož dobre njeje, a ničo wérne njeje, ſchtož niewobſteji.

A Člowjek tudy domach njeje, wón a wſchitko, ſchtož je ſ nim na ſwěcze, je zusej woli a móznemu knjeſej podeſzijnene. Njeſdaj ſo narhejcz, jako by ſebi ſam radzieč moſk a ſam naſlepje tón prawy pucz ſnak.

Njepoſſkej wutrobu na ſachodnu wěz, džerž ſo ſa Bože džeczo, ſo ničo ſteho wobeschoł!

Prawda ſo ſa nami njepratħa, my mam ſo ſa niči prashecz. Schtož widzieć móžesč, to ſebi wo-bhladaſ a načož twojej woczi; we tym ſchtož ſo widzieć ničehodži, džerž ſo Božeho ſlowa. Woſtan ſwěrny we wérje twojich wotzow a hdyž jeje dla wychitku ſwadu. Bóh budże twoju wutrobu wodzieć. — Njeboj ſo pſched nikim tak jara kaž pſched ſobu ſamym. Pſchetož nutſtach we tebi bydlí ſudniſ, kiz tebie njeſjeba a jeho hkož dyrbí tebi wažniſhi byč, dyžli khvalba zykeho ſwěta a mudroſc wſchitkých starých ludow. We wſchém, ſchtož ſebi pomyliliſ a prijódko wſmiesč, prashecz ſo najprijeſdy teho nutſkomneho ſudnika wo radu. Wón pſchi přeſku, kaž njewinowate džeczo ryči, ale hdyž jeho prawje czechcijſ, tebie jeho hkož dale bôle roſwuczie.

Wuſta radu wot druhich a hdejče ſo wot mudroſcze a člowiſleho ſboža, wot bohabojoſcze a pobóžnoſcze ryči, tam radu pſchipoſkuchaj; tola njeveř wſchitko, ſchtož druhý praja, pſchetož wſchitke mróčjalki wodu nimaja. Člowjekojo ſebi hufio myſla, ſo něcht ſa-moža, hdyž mudrje ryča. Temu pał njeje tak, mój ſyno, ſlowa ſu ſlowa a hdyž ſo ſe rta ſpěchne wu-kuleja, tehdý wſmi ſo na ſedžbu, pſchetož konje, lotrež wós ſ czechlik ſitom czechnu, pomaku džea. — Hdyž čze tebie ſchtož mudroſc wueſcieč, dha poſladaj ſenu do wocžow. Jeli ſo ſo jemu ſda, ſo něcht ſe, a njech je tež jara mudry a pſchitoſny, dha woſtaj ſo jeho. ſchtož jedyn ſam nima, to druhim dacž nje-može. A tón mudry a ſwobodny njeje, ſchtož ſo ſ tym wudawa, ſo czinicz móže, ſchtož čze; ale tón je mudry a ſwobodny, kiz čze to, ſchtož czinicz dyrbí. Tón niždy mudry njeje, ſomuž ſo ſda, ſo wſchitko wě, ale tón, kiz je ſwou hordosč wotpočoſt a je ponížen. Hdyž je tebi wo mudroſc czinicz, dha pytaj jenicež ju a niž to twoje; ſlamaj ſwoju wolu a čakaj ſ měrom, ſchtož potom budže.

Pſchemyſl ſebi wſchitko, ſchtož je ſwiate a budž wě-rjazh. Njeſazvi žanu wěru a njeveř žadyn ſměch ſ Bohom. Bohko je, mój ſyno, něcht ſazpic, ale czechko je, wſchitko derje ſroſemic. — Niewuč druhich předy, hacž ſam nařučnik njeſzby. Czii dobre, dokež dobre je, a niestaraj ſo wo to, ſchto ſ teho budže. ſswou wolu ſkož na jene a to ſamo a to ſ zykej wutrobu.

Staraj ſo ſa ſwoje czeče, niz pał jako by to twoja dujča była. Budž ſprawný pſchecziwo wſchitkím člowjekam, ale twoje ſrjaduj ſwěru. Njehej niſomu po

oje, a njeprzehodaj, so bych u żo drugu tebi pschimokojeli. Czescz kózdeho po jeho schtancze a njech żo móu hanibuje, hdynż to njezazkużi. Njebudż nikomu nieżo wi-nojty, ale sadżerż żo pschecziwo wschitkim, jako bych u twoji wéricheljo byli. Njeczęciu, jako by dobrocziw był, ale budż pschezo slobny a sprawny. Pomhaj a daruj radoj, ale njebudż teho dla hordy. Njepraj wschitko, schtoż węsch, ale wiedż kózdy czaş, schtoż prajisch. Nje-miej towarzstwo s tyimi, kotsiz žu wulzy a wožebni knieža. Njeprym żo, hdżez wužmewrožo žedža, pschetoż woni fur-najhubienistci bjes wschitlimi stworjeniem. Njemiej nieżo cžinicz s tyimi, kotsiz žu po sdaču bohabojaſni, ale s tyimi wo prawdze pobožnymi duszemi džerž dobreント-

warstwo. Czlowiek kij ma wěrnu pobožnoſć we wtrobje, runa żo želónzu, kotrež žwęczi a hręje, hacż runje žlowczko njeryczi. Czini, schtoż je sapkačenja hódne, ale nježażaj ſebi žanu ſdu. Hdynż masz nusuz wuskorž ju ſebi, niz pak druhim. Męż pschezo dobre w myſlach.

Hdnyż bym wumrejek, dha wopomiu, so bym do lepscheho kraja dōšhol. Stej twojej maczteri k' pomozę; czescz ju tak dolho hacż žiwa je, a pohriebaj ju pschimni. Dopotom żo wschędzie na ſmijercz a žiwojenje a budż dobreje nadžije! Njeħħodż se žwēta, khiba ſo by ſwoju luboſcę k' Jesużej psches někajki plód žiweje wěry wobħwědejik. — Twoj žwerny nan Mathias Klaudius.

